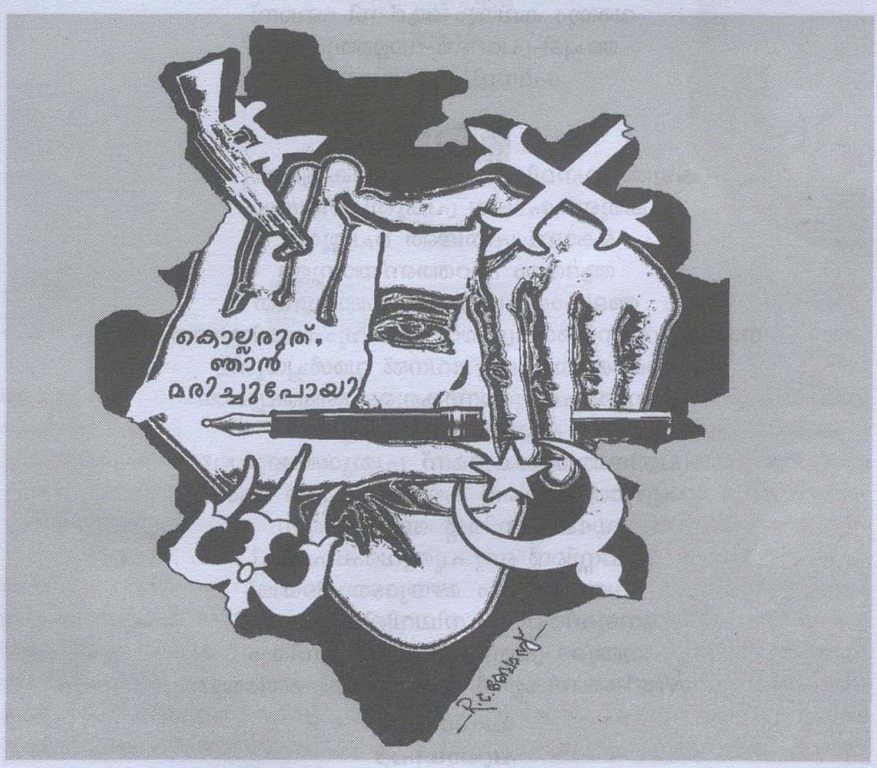
വാക്ക് മാസികം

2015 ജനുവരി-ഏപ്രിൽ 33 വേനൽ

ചിത്രവിചാരം

ഈ ലക്കം വചസ്സ്

വാക്ക് കാറ്റിൽ ഇളകിയാടുന്ന തൂവലാകരുത്. ശ്രേഷ്ഠമായ ദർശനത്തെയും ശ്രേഷ്ഠമായ സൗന്ദര്യത്തെയും വിശദീകരിക്കാൻ ഞാൻ എന്റെ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. അതുപോലെ ചിലരുടെ പിടലിക്ക് കുരുക്കിടാനും ഈ വാക്കുകൾ ഞാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു. രണ്ടായാലും എന്റെ വാക്കുകൾ സൗന്ദര്യത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ എത്തണമെന്ന് എനിക്ക് നിർബന്ധമുണ്ട്.

-കെ പി അപ്പൻ

സ്വകാര്യവിതരണം

വചസ്സ് മൂപ്പത്തിമൂന്നാം ലക്കം

എഴുത്തുകുത്തുകൾ ഈ വിലാസത്തിൽ
ശശിധരൻ കുണ്ടറ
കുണ്ടറ തപാൽ കൊല്ലം 691501
ഫോൺ-9446590390
sasidharankundara@ gmail.com
പത്രാധിപസമിതി-റെനി,ആർ.തുളസി,വി.ജയപ്രകാശ്
വരയും കലയും-ആർ.സി ബോസ്
അച്ചടി-പ്രവീൺ-വാളത്തുംഗൽ
ഫോൺ : 9544252747

മുഖം

കടുത്തവേനലിലും കടുന്തുടികൊട്ടി ഒരു മഴ.
കരുണ പോലെ പ്രകൃതി ജീവജലം
കൊണ്ട് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നു.
ആദർശം പുറത്തണിയാനുള്ള
അലങ്കാരവസ്ത്രം മാത്രമാകുന്നത്
നാം കാണുന്നു. രാഷ്ട്രീയവും മതവും അതിനകത്താണ്.
അങ്ങനെയും ഒരു വേനൽ വരൾച്ചയുണ്ട്.
എന്നാൽ പുതുനാമ്പുകളുടെ കിളിർപ്പുകൾ
പുതിയ ആവേശവും
പ്രതിജ്ഞയുമാകുമെന്ന് പ്രത്യാശിക്കാമോ?
എഴുത്തോ നിന്റെ കഴുത്തോ എന്ന വാൾ
ഡമോക്ലിസിന്റെ ആശങ്കതന്നെ.
വചസ്സിന്റെ ഒരു പുതുവർഷ പതിപ്പ്.
വേനലിന്റേയും മഴയുടേയുമിടയിൽ
നെടുവീർപ്പിനും നിലവിളിക്കുമിടയിൽ
നമ്മുടെ പ്രതികരണങ്ങൾ ഇനിയും
ശീതീകരണികളിൽ വച്ചിരുന്നാൽ മതിയോ?

സസ്നേഹം
പത്രാധിപർ

**ഈ പതിപ്പ് ആഗ്രഹിക്കുകയും
രചനകളും സംഭാവനകളും കൊണ്ട്
സഹായിക്കുകയും ചെയ്തവർക്ക് നന്ദി.**

നഗ്നകവിത

മാവോയിസ്റ്റ്

കുരീപ്പുഴശ്രീകുമാർ

വേലിപ്പടർപ്പിൽ
ഒരു ചോപ്പിളക്കം
പാത്തും പതുങ്ങിയും
കടന്നു പിടിച്ചപ്പോൾ
ഒരു കരച്ചിൽ
ഞാൻ
ചെമ്പരത്തിപ്പൂവ്

ചുവന്ന ഘടികാരം

ഗോപൻ

അടുപ്പുകൾ പുകയാത്ത കുടിലുകൾ, പാരിസ്ഥിതിക കനൃകാത്വം/എക്സ് പ്രസ്സ് ഹൈവേ എന്നീ വികസ്വര വികസിത ദ്വന്ദ്വങ്ങളിൽ വീടും മണ്ണും നഷ്ടപ്പെട്ട് ഇരകളാകുന്നവർ. നില വിളിക്കുന്ന ജീവിതങ്ങൾക്ക് കുന്നിൻപുറങ്ങളിലെ പാറക്കൂട്ടങ്ങൾക്ക് മുകളിൽ കുടിലുകൾ നൽകി സമൂഹത്തിന്റെ മുഖ്യധാരയെ അസ്വസ്ഥപ്പെടുത്തുന്ന ജീവിതങ്ങളെ അരികുകളിലേക്ക് ഒതുക്കി സ്വസ്ഥമാകുന്ന അധികാരി വർഗ്ഗങ്ങൾ. മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ മുഖംമൂടിയിട്ടവർ മാനവിക പ്രഭാഷണങ്ങൾ ചൊരിയുന്ന പ്രഭാതങ്ങളും പ്രദോഷങ്ങളുമാണ് നമുക്കിന്നുള്ളത്. ചരിത്രബോധങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രീയശരീരത്തിൽ അവസാനത്തെ ആണിയും അടിക്കുവാൻ വൈദികാധികാര മതങ്ങളുടെ തീവ്രശ്രമങ്ങൾ നടക്കുമ്പോൾ നാം അവന്റെ അന്തപ്പുരങ്ങളിലേക്ക് വിരുന്നു പോകുന്ന കാഴ്ചകൾ.കാലബോധത്തിന്റെ സമരഭൂമികകളിൽ ചിതറിത്തെറിച്ച രക്തം നക്ഷത്രമായ് വിരിഞ്ഞിരുന്നു. അത് സ്നേഹമായിരുന്നു. മറ്റുള്ളവർക്ക് വേണ്ടി എരിഞ്ഞടങ്ങി വെളിച്ചമാകുന്ന നക്ഷത്രങ്ങൾ ഇന്ന് കാലഹരണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മാറ്റത്തിന്റെ സാമൂഹ്യേച്ഛകളെ ഇന്ന് നിയന്ത്രിക്കുന്നത് മുതലാളിത്ത കോർപ്പറേറ്റുകളാണ്.അവയുടെ കല്ലേറുകളിൽ എ. അയ്യപ്പൻ പറഞ്ഞതു പോലെ കണ്ണുകൾ പൊട്ടി ഒഴുകുന്ന ചോരയുമായ് ആട്ടിൻ കുട്ടികൾ നമുക്ക് ചുറ്റും പിടഞ്ഞു വീഴുന്നു.

എല്ലാ സമരങ്ങളും ഇന്ന് ഒത്തുതീർപ്പുകളുടെ തീൻമേശകളിൽമരിച്ചു വീഴുകയാണ്. സമരങ്ങളുടെ സാമൂഹ്യ ഇടങ്ങളിൽ വ്യക്തി സ്വാർത്ഥതയുടെ

വാഹലങ്ങൾ, പോകാനുള്ള സ്ഥലം ആവശ്യപ്പെട്ട് പല്ലിളിക്കുമ്പോൾ മുത ലാളിത്തം അവർക്ക് മുപ്പത് വെള്ളിക്കാശ് പാരിതോഷികമായ് നൽകുന്നു. ഒത്തുതീർപ്പുകളിൽ അവസാനിക്കുമെന്നറിയാമെങ്കിലും മുതലാളിത്തത്തിന് ഇന്നും ഭയമാണ്. കേരളത്തിന്റെ സമരചരിത്രങ്ങൾ അന്ത്യശ്വാസം വലിച്ചി ട്ടില്ലെന്നതാണ് ഇതിന് കാരണമെന്ന് നമുക്ക് സമാധാനിക്കാം.

ഏലംകുളത്ത് മനയ്ക്കൽ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ തന്റെ പൂണൂൽ പൊട്ടിച്ചെ റിഞ്ഞതിന്റെ, പെരിനാട് ഒരു യുവതി തന്റെ കല്ലുമാല പൊട്ടിച്ചെറിഞ്ഞതിന്റെ ശബ്ദം നമ്മുടെ നവോത്ഥാനങ്ങളിൽ പെട്ടതായിരുന്നു. അത് കാതുകളിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞു പോയില്ലെങ്കിലും ഇന്ന് അവ തിരികെ കോർക്കാനും കെട്ടാനും ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു. മതാധികാരവും മുതലാളിത്തവും പരസ്പരം അതിന് കൈകോർക്കുന്നു.

ജീവിതം സമയ ബന്ധിതമായ് കടന്നു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ആ സംക്രമണ ജീവിതഘടികാരത്തിൽ നിഷ്കളങ്കരുടേയും നിരാലംബരുടേയും കളങ്കമറ്റ രക്തം നിറഞ്ഞു തൂവുന്നത് നാം കണ്ടില്ലെന്ന് നടിക്കുന്നു. കടമ്മനിട്ട പറഞ്ഞതു പോലെ ഒരു നെടുവീർപ്പെങ്കിലും വിട്ട് ഈ നിർവികാരതയുടെ കറുത്ത തുണികളെ സുഹൃത്തേ നാം എന്നാണ് കീറിയെറിയുന്നത്, മൗനത്തിന്റെ കരിന്തോടുകളെ നാം എന്നാണ് പൊട്ടിക്കുന്നത്.

◆

പിണക്കം

കല്ലറ അജയൻ

ആരാണാദ്യം പരിഭവിച്ചുതുടങ്ങിയത്
കാറ്റോ മരമോ
ഞാൻ കാതോർക്കാൻ വിട്ടുപോയി.
ആരാണാദ്യം കലഹിച്ചുതുടങ്ങിയത്
മഴയോ മിന്നൽപ്പിണറോ
ഞാൻ കുടിവെള്ളം തേടിപ്പോയിരുന്നു.
ആരാണാദ്യം വേദനിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങിയത്
വെയിലോ വിണ്ടുകീറിയ വയലോ
ഞാൻ വിശപ്പിന്റെ കവിതയെഴുതുകയായിരുന്നു.
ആരാണാദ്യം പടിയടച്ചത്
പൗർണ്ണമിയോ പാരിജാതപ്പൂക്കളോ
ഞാൻ സ്വപ്നങ്ങളുടെ സഞ്ചിപരതുകയായിരുന്നു.
ആരാണാദ്യം പരാതിപ്പെട്ടത്
ഭൂമിയോ പുഴകളോ
ഞാൻ ജന്മത്തിന്റെ വിത്തുതിരയുകയായിരുന്നു

◆

ശിഷ്ടജീവിതത്തിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ

അജിത് പോൾ ലോറൽ

അറബ് വസന്തത്തിനുശേഷവും ഡൽഹിയിലെ ചൂൽ വിപ്ലവത്തിനു ശേഷവും നമുക്ക് ഒന്നുറപ്പിക്കാം, പാലംകുലുങ്ങിയാലും കേളൻ (കേരളീയൻ) കുലുങ്ങില്ല. ഇത് എന്തുകൊണ്ടെന്നു പരിശോധിക്കേണ്ടേ?

മലയാളമെന്നത് 10 ജിഗാ ബൈറ്റ് മെമ്മറി മാത്രമാണ്. നമ്മുടെ സംസ്ക്കാരമെന്നു പറയുന്നത് അതിലും ചെറിയ അളവിലെ മെമ്മറി മാത്രം. ചരിത്രമെന്നത് സംസ്കൃതിനാശം സംഭവിക്കാത്ത സിലിക്കൻ ചിപ്പാണ്. വെർച്വൽ റിയാലിറ്റി എന്നത് ലൈവായി സിലിക്കൻ ചിപ്പിൽ അപ്ഡേറ്റ് ചെയ്യപ്പെടുന്നതാണ്. അപ്പോൾ ജീവിതമെന്നത് സിലിക്കൺ ചിപ്പിൽ (ശവ) സംസ്ക്കരിക്കാതെ പോകുന്ന, സ്മൃതിനാശത്തിനു സാദ്ധ്യതയുള്ള ബൈനറിയല്ലാത്ത മെമ്മറിയാണ്. നാരായണ... നാരായണ.....

നമ്മുടേത് പണ്ടേ കള്ളികൾ ഉറപ്പിച്ച അരക്ക് ജീവിതങ്ങൾ. ഒരു കള്ളിയിലുള്ളവർ മറ്റുകള്ളിയിലുള്ളവരോട് സംവദിക്കില്ല. ഒരേ ആശയങ്ങൾ അതാതിന്റെകള്ളികളിൽ കുത്തിനിറച്ച് അരക്കിട്ടുറപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ അരക്കിനും കള്ളികൾക്കും ഇടയിൽ നഷ്ടപ്പെടുന്നതാണ് നമ്മുടെ സാമൂഹ്യ ജീവിതം. മത-രാഷ്ട്രീയ അന്ധത എല്ലാ സംവേദ നങ്ങളിലും പകർത്തി/ഒട്ടിച്ച് (കോപ്പി/പേസ്റ്റ്) വിജയിക്കുമ്പോൾ അറകളിലിരിക്കുന്ന പുഴുക്കൾക്ക് ഓർമ്മകളില്ല. ഒരു ഞൊളച്ചിൽ... അതാണ് നമ്മുടെ ജീവിതം. ◆

അകലം

അരുൺ സമുദ്ര

ഞാൻ ഭൂമി
ഉരുണ്ടു തീരാനൊരു ജൻമം.
നീ ആകാശം
എനിക്കുചുറ്റും അനന്തമായ്
സ്വപ്നം പോലെ സുന്ദരം.
ബാക്കി!
എന്തു ബാക്കി?
ബാക്കിയെല്ലാം മഴ
അതെ,
ഇനിയെനിക്കും നിനക്കുമിടയിൽ
ഒരുമഴയകലം മാത്രം.

ആഗോളതാപനം

ഡോ.എൻ. രാമാനുജൻ.

ഭൂമിക്ക് ഒരന്തരീക്ഷം (Atmos phere) ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഭൂമിയുടെ ഊഷ്മാവ് -18 (0 ഡിഗ്രി സെന്റിഗ്രേഡിൽ ജലം ഉറഞ്ഞ് ഐസാകും. അതിലും താഴെയുള്ള ഊഷ്മാവ്.) ആകുമായിരുന്നു. ചന്ദ്രനിലുള്ള ഊഷ്മാവ് ഇതാണ്. ഭൂമിയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ ശരാശരി ഊഷ്മാവ് 15 ആണ്. (ഇത് ധ്രുവ പ്രദേശങ്ങളിൽ വളരെ കുറവും ഭൂമധ്യരേഖയ്ക്കടുത്ത് വളരെ കൂടുതലുമാണ്.) ഭൂമിയ്ക്ക് ചുറ്റും ഒരന്തരീക്ഷമുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഭൂമിയിൽ ചൂടനുഭവപ്പെടുന്നത്. ചന്ദ്രന്റെ ഗുരുത്വാകർണം കുറവായതുകൊണ്ട് ചന്ദ്രനുചുറ്റും ഒരന്തരീക്ഷം കാണപ്പെടുന്നില്ല. അന്തരീക്ഷം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ചന്ദ്രന്റെ ഉപരിതലത്തിൽ പതിക്കുന്ന എല്ലാവികിരണങ്ങളും പ്രതിബിംബിച്ച് പുറത്തേക്കു പോകുന്നു. അതേസമയം ഭൂമിയുടെ അന്തരീക്ഷം സൂര്യനിൽ നിന്നും വരുന്ന വികിരണങ്ങൾ മിക്കതും ആഗിരണം (absorption) ചെയ്ത് വയ്ക്കുന്നു. എന്നാൽ അന്തരീക്ഷത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ ചന്ദ്രന് അതിന്റെ ഉപരിതലത്തിൽ പതിക്കുന്ന വികിരണങ്ങളെ ആഗിരണം ചെയ്ത് വയ്ക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. അതിനാൽ ചന്ദ്രന്റെ ഉപരിതലത്തിൽനിന്ന് ചൂട് ശൂന്യാകാശത്തിലേക്ക് നഷ്ടപ്പെടുന്നു. ഭൂമിയിലെ അന്തരീക്ഷം ഒരു ഹരിതഗൃഹ (green house)മായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. തണുപ്പുകൂടിയ ഊട്ടിപോലെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ സസ്യങ്ങളെ വളർത്താനായി ഗ്ലാസ്സുകൊണ്ടുള്ള കെട്ടിടങ്ങളെയാണ് ഹരിതഗൃഹങ്ങളെന്ന് വിളിക്കുന്നത്. ഇതിന്റെ സുതാര്യമായ മേൽക്കൂരയിലൂടെയും ഭിത്തികളിലൂടെയും പതിക്കുന്ന സൂര്യരശ്മികൾ ചുറ്റുമുള്ള ഭിത്തികളിലും മേൽക്കൂരയിലും പലതവണ പ്രതിഫലിച്ച് ഹരിതഗൃഹത്തിനുള്ളിൽ തന്നെ കുടുങ്ങിക്കിടക്കുന്നു. അതിനാൽ ഹരിതഗൃഹത്തിൽ പുറത്തെഅന്തരീക്ഷത്തെക്കാൾ ചൂടുകൂടുതലായിരിക്കും. ഇത് ഹരിതഗൃഹ പ്രതിഭാസം (green house effect) എന്നറിയപ്പെടുന്നു. കാറിന്റെ ഗ്ലാസുയർത്തി വെയിലത്തിട്ടിരുന്നാൽ പുറത്തുള്ളതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ചൂട് അനുഭവപ്പെടുന്നതും അതിനാലാണ്. മനുഷ്യരും മറ്റു ജീവജാലങ്ങളും ഭൂമിയിൽനിലനിൽക്കുന്നതും ഊഷ്മാവ് അന്തരീക്ഷത്തിലുള്ളതുകൊണ്ടാണ്. ഹരിതഗൃഹ പ്രതിഭാസവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ്

ഭൂമിയിലെ ജീവന്റെ നിലനിൽപ്. വൻതോതിലുള്ള വ്യവസായവൽക്കരണവും പെട്രോളിയം ഇന്ധനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന വാഹനങ്ങളുടെ വർദ്ധനവും മൂലം ഭൂമിയുടെ അന്തരീക്ഷത്തിലെ ഊഷ്മാവ് വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതായാണ് ചിലശാസ്ത്രീയ പഠനങ്ങൾ തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫാക്ടറികളിലും വാഹനങ്ങളിലും നിന്നുണ്ടാകുന്ന കാർബൺ ഡൈ ഓക്സൈഡും (ഇംഗാലാമ്ല വാതകം) നീരാവിയുമാണ് പ്രധാനമായും ഹരിതഗൃഹപ്രതിഭാസത്തിന് കാരണമായിക്കുന്നത്. ഇവയോടൊപ്പം മീഥൈൻ ക്ലോറോഫ്ളൂറോ കാർബണുകൾ നൈട്രജൻ ഓക്സൈഡുകൾ തുടങ്ങിയ വാതകങ്ങളും ഇതിന് സഹായകമാകുന്നുണ്ട്. വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന വ്യവസായവത്ക്കരണവും വാഹനങ്ങളുടെ ക്രമാതീതമായവർദ്ധനയും കാരണം ഇപ്പോൾ വളരെയധികം കാർബൺ ഡൈഓക്സൈഡ് ഭൗമാന്തരീക്ഷത്തിലെത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വിറകും കൽക്കരിയും കത്തിക്കുന്നതുമൂലവും പെട്രോളിയം ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ കത്തിക്കുന്നതുമൂലവും അമിതതോതിൽ കാർബൺ ഡൈ ഓക്സൈഡ് അന്തരീക്ഷത്തിലെത്തുന്നു.വനങ്ങളും മറ്റു സസ്യജാലങ്ങളും വൻതോതിൽ അന്തരീക്ഷത്തിലെ ഇംഗാലാമ്ലവാതകത്തെ (carbon dioxide) വലിച്ചെടുത്ത് അവയുടെ ആഹാരമായ അന്നജത്തെ നിർമ്മിക്കാൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു. എന്നാൽ വൻതോതിലുള്ള വനനശീകരണവും സസ്യനാശവും ഈ പ്രക്രിയയെ കുറയ്ക്കുന്നു. അക്കാരണത്താലും കാർബൺ ഡൈഓക്സൈഡ് അന്തരീക്ഷത്തിലേറുന്നു.

ഹവായിലും ദക്ഷിണധ്രുവത്തിലും ഉള്ള മൗനലോസ് ഒബ്സർവേറ്ററികളിൽ നിന്നും അന്തരീക്ഷത്തിലെ കാർബൺ ഡൈ ഓക്സൈഡിന്റെ അളവിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ തുടർച്ചയായി ശേഖരിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. 1958 മുതലാണ് ഈവിവരങ്ങൾ ശേഖരിക്കാൻ തുടങ്ങിയത്, 1988 ൽ അന്തരീക്ഷത്തിലെ കാർബൺ ഡൈ ഓക്സൈഡിന്റെ അളവ് 351.2 ppm(parts per million) ആയിരുന്നു. ഇത് സാധാരണയായി അതിനുമുമ്പുണ്ടായിരുന്ന അളവിന്റെ ഇരട്ടിയായിരുന്നു. 1935 മുതൽ 1945 വരെ കാർബൺ ഡൈ ഓക്സൈഡിന്റെ വർദ്ധന 0.6+0.3 ppm ആയിരുന്നു. 1935 ന് മുമ്പുള്ള ആയിരക്കണക്കിന് വർഷങ്ങ

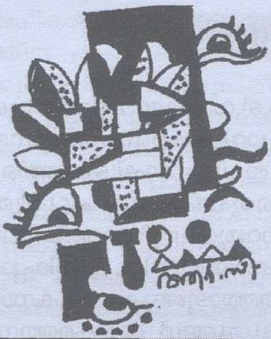
ളിൽ ഇതിന്റെ അളവു തിട്ടപ്പെടുത്താൻ ഗ്രീൻ ലാൻഡിലേയും അന്റാർട്ടിക്കയിലെയും പഴക്കമുള്ള ഐസ് പാളികളിൽ അകപ്പെട്ടുകിടന്ന വായുകുമിളകളാണ് ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയത്. ഇതിൽനിന്ന് 500 BC മുതൽ 1880വരെയുള്ള കാർബൺഡൈ ഓക്സൈഡിന്റെ അളവ് കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. 260 മുതൽ 280 ppm വരെ ആയിരുന്നു അക്കാലയളവിലെ അന്തരീക്ഷത്തിലെ കാർബൺ ഡൈ ഓക്സൈഡിന്റെ അളവ് കഴിഞ്ഞ 100 വർഷങ്ങൾ കൊണ്ട് 30 ശതമാനം വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നാണ് പഠനങ്ങൾ കാണിക്കുന്നത്. വ്യവസായ വൽക്കരണവും വാഹനങ്ങളുടെ ക്രമാതീതമായ വർദ്ധനയും മാനുഷീക ഇടപെടലുകളുമാണ് ഇതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ.

അന്തരീക്ഷത്തിൽ കാർബൺ ഡൈ ഓക്സൈഡ് ക്രമാതീതമായി വർ ദ്ധിച്ചാൽ ഈ വാതകത്തിന്റെ കട്ടിയുള്ള ഒരു പാളി അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഉണ്ടാ കും. ഈ പാളി ഭൂമിയുടെ ഉപരിതലത്തിൽ നിന്നും പ്രതിഫലിച്ച് വരുന്ന ചൂടിന്റെ വികിരണങ്ങളെ വെളിയിലേക്ക് പോകാൻ അനുവദിക്കുന്നില്ല. ഈ പാളിയിൽ തട്ടി പ്രതിഫലിച്ച് അവ വീണ്ടും ഭൂമിയുടെ ഉപരിതലത്തിൽ പതിക്കുന്നു. ഈ പ്രവർത്തനം ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു. സൂര്യനിൽ നിന്നും ഭൂമിയുടെ ഉപരിതലത്തിൽ പതിക്കുന്ന വികിരണങ്ങളെ ഈ പാളി ഭൂമിയുടെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ തളച്ചിടുകയും അന്തരീക്ഷോഷ്മാവ് ഹരിത ഗൃഹത്തിലെ പോലെ ക്രമാതീതമായി വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യും. കാർബൺ ഡൈയോക്സൈഡിന്റെ പാളിയുണ്ടായതുകൊണ്ടാണ് ഊഷ്മാവുണ്ടാവുന്നതും ജീവജാലങ്ങൾ നിലനിൽക്കുന്നതും.

ജിയോളജിക്കൽ സർവേ ഓഫ് ഇന്ത്യ നടത്തിയ പഠനങ്ങൾ പ്രകാരം ഗംഗോത്രിയിലും യമുനോത്രിയിലും (ഉദ്ഭവസ്ഥാനങ്ങൾ) ഓരോ വർഷവും താപത്താൽ മഞ്ഞുരുകിവിസ്തീർണം കുറഞ്ഞുകുറഞ്ഞുവരികയാണ്.

ഇന്നത്തെസ്ഥിതി തുടർന്നാൽ ഗംഗയിലും യമുനയിലും വേനലിൽ തീരെ വെള്ളമില്ലാതെയാകും. കടൽ ജലത്തിന്റെ ഊഷ്മാവുകൂടി മത്സ്യങ്ങൾക്കും മറ്റും ഭീഷണിയായിട്ടുണ്ട്. സസ്യങ്ങളേയും അതു വല്ലാതെ ബാധിക്കുന്നു. മേടമാസത്തിൽ പൂക്കേണ്ട കണിക്കൊന്ന കുംഭമാസത്തിൽ തന്നെ പൂവിടുന്നതും അതുകൊണ്ടാണ്. കൃഷിയെ പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കുന്നത് നമുക്കു നേരിട്ടനുഭവമുള്ളതാണ്. കേരളത്തിൽ പാലക്കാട്ടും പുനലൂരും 40 ഡിഗ്രിയിൽ കൂടുതൽ ചൂടുണ്ടാകുന്നത് നാം അറിയുന്ന താണ്. സൂര്യതാപമേറ്റ് മരിക്കുന്നവ രുടെ എണ്ണവും കേരളത്തിൽ വർദ്ധിച്ചു വരുന്നു.

ഓസോൺപാളിയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ദ്വാരങ്ങൾ (ഇവയും മനുഷ്യസൃഷ്ടിയാണ്.) അൾട്രാവയലറ്റ് രശ്മികൾ അതുവഴി ഭൂമിയിലെത്തുകയും ചൂടുവർദ്ധിക്കാൻ മറ്റൊരു കാരണമാവുകയും ചെയ്യുന്നു. തിമിരം, ക്യാൻസർ തുടങ്ങിയ അസുഖങ്ങൾ വർദ്ധിക്കാനും ഇതു കാരണമാകുന്നു. ഹരിത ഗൃഹവാതകം പുറംതള്ളുന്ന വ്യവസായ സ്ഥാപനങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കുകയും പെട്രോളിയ ഇന്ധനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന വാഹനപ്പെരുപ്പം തടയുകയും ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ അതീവ ഗുരുതരാ വസ്ഥയിലേക്ക് ഭൂമിയെ കൊണ്ടെ ത്തിക്കാം.... മനുഷ്യനുൾപ്പെടെ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളേയും ഇത് അപകടത്തിലാക്കും.

ആഗ്നേയശില

പ്രദീപ്കുമാർ കല്ലട

ഹൃദയത്തിന്റെ പടംവരച്ചിട്ട്
മായ്ക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ
ചുറ്റും നിറം പടർന്നു.
ഇപ്പോൾ കണ്ടാൽ
തീപിടിച്ചപോലെ-
ആഗ്നേയശില.
നിറം പിടിപ്പിക്കാത്ത വാക്കുകളിൽ
ഞാനെന്റെ കൗമാരം
എഴുതിവച്ചപ്പോൾ
അവിടെയുമുണ്ടായിരുന്നു-
ഒരു ആഗ്നേയശില.
ഭൂമിശാസ്ത്ര പാർക്കിലേക്കുള്ള
ആദ്യത്തെ വളവുതിരിയുമ്പോൾ
അവിടെയും കണ്ടതോർക്കുന്നു
-ആഗ്നേയശില.
എന്റെ ശിരസ്സ്
ഒരാഗ്നേയശിലയെന്നു
സങ്കല്പിച്ചാലോ
ഇല്ല, എനിക്കുധൈര്യമില്ല.
ആഗ്നേയശിലകൾ
സർവസാധാരണമെന്ന്
എനിക്കുതോന്നുന്നുണ്ട്
ചുറ്റിലും-ഒരുപാടുണ്ട്
ശിലാലിഖിതത്തിൽ പേരുള്ളവൻ
മരിച്ചിട്ടുണ്ടാകും
അങ്ങനെയല്ലാതെവരാറില്ലല്ലോ.

പുലരിയിൽ

സങ്.എം.

കണ്ണുകൾ കണ്ടങ്ങിരിക്കുമ്പോൾ
കണ്ണുകൾ
ഇറുകെ നീ പൂട്ടുന്നു വെക്കം
വീണ്ടും
ചുണ്ടുകൾ
നിന്നിലേക്കടുക്കും നേരത്തിങ്കൽ
നെഞ്ചിടിപ്പേറുന്നതിൻ
ശബ്ദം ഞാൻ കേട്ടീടുന്നു.
ഇന്നുമീപുലരിയിൽ
അന്യോന്യം ചുംബിക്കുവാൻ
തിടുക്കം കാട്ടാതെനാം
മയങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോൾ
നിനക്കായ് മാത്രം നൽകാൻ
കരുതിവച്ചീടുന്നു
ചുംബനച്ചൂടാലെന്റെ
നെഞ്ചകം പൊള്ളീടുന്നു.

◆

ദൂതൻ

പികെ.ഗോപി.

കരകാണാക്കടലും
കടൽകാണാക്കരയുമുണ്ട്.
അവർ പരസ്പരമറിയുന്നത്
മഴയിലൂടെയാണ്.

◆

വചസ്സ് മാസികം

കുണ്ടറ. പി.ഒ. കൊല്ലം-691501

ചെറുതും ശക്തവുമായ രചനകൾ അയയ്ക്കുക

സ്റ്റാമ്പ് അയക്കുക

അംഗരാജ്യത്തിലെ വേനൽ

മനോജ് ജാതവേദർ

വൈശാലി എന്ന ചലച്ചിത്രത്തിന്റെ രചനയിൽ എം.ടി.വാസുദേവൻനായരുടെ കല പതിവിലും ശക്തമായി രാഷ്ട്രീയത്തിന്റ സൗന്ദര്യാവിഷ്കരണം തേടുന്നതു കാണാം. വേനലിന്റെ അനുഭവവും പ്രതിരോധവും ഇവിടെ രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ അനുഭവവും പ്രതിരോധവും തന്നെയായി മാറുന്നു. ഒരുപക്ഷേ ഈ ചലച്ചിത്രം എഴുതപ്പെടുമ്പോൾ ആഗോളവത്ക്കരണത്തിന്റെയും നവമുതലാളിത്തത്തിന്റെയും പരിസരം സാമൂഹികജീവിത്തിൽ ഇത്രകണ്ട് പ്രത്യക്ഷമായിരുന്നില്ല. ഇന്നിപ്പോൾ ജലസ്രോതസ്സുകൾ വറ്റി, മനുഷ്യർ കൂട്ടത്തോടെ ചത്തൊടുങ്ങുകയോ കനാൻ ദേശങ്ങളിലേക്ക് പലായനം ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നദൃശ്യങ്ങൾ ലോകത്തെമ്പാടുമുള്ള പാരിസ്ഥിതികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ അനുഭവങ്ങളുടെ കണ്ടെത്തലുകളാവുന്നുണ്ട്. ചത്തുവീഴുന്ന ജീവികളുടെ മാംസം തിന്നാൻ കാത്തിരിക്കുന്ന കഴുകൻ ആരെയാണ് ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നത്? കടുത്ത വേനലിന്റെ വെല്ലുവിളികളെ മറികടക്കാൻ രാജാധികാരം തേടുന്നത് പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ വികട സങ്കൽപ്പങ്ങളെത്തന്നെ.

താൻകണ്ട സ്വപ്നത്തെപ്പറ്റി വാചാലനാവുന്ന പുരോഹിതനോട് അക്ഷമകാട്ടുന്നതിങ്ങനെയാണ്. ചഞ്ചലമാണ് എന്റെ മനസ്സ്, സ്വപ്നങ്ങൾ വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ സമയമെടുക്കും. അതുപക്ഷേ എന്നും അങ്ങനെ തന്നെയായിരുന്നു.അധികാരത്തിനും രാഷ്ട്രീയത്തിനും സ്വപ്നങ്ങളുടെയും കലയുടെയും ഭാഷ എന്നും നിഗൂഢവും അസ്വസ്ഥതയുളവാക്കുന്നതുമായിരുന്നു. ഉദാത്തസങ്കൽപങ്ങളെക്കാൾ ലളിതമായ പോംവഴികളിലാണ് അവർക്കെന്നും കമ്പം. അപ്രകാരം നിർദ്ധാരണം ചെയ്യപ്പെടുന്ന സുഖിപ്പിക്കുന്ന ഉത്തരങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ്? പ്രകൃത്യാതീതശക്തികളെ പ്രീണിപ്പിക്കാൻ ഹോമവും ആരാധനയും, അതിനു മാധ്യമമായി പാപസ്പർശമേൽക്കാത്ത പുരുഷസാന്നിദ്ധ്യം, പുരുഷനെ ആകർഷിക്കാൻ പെണ്ണുടലിന്റെ കാമക്ഷണപത്രങ്ങൾ, ഇങ്ങനെ പോകുന്നു അത്. കൊട്ടാരത്തിൽ നൃത്തമത്സരം നടക്കുന്നതറിഞ്ഞ് പ്രായം ചെന്ന ഗണികസ്തൂതിപറയുന്നു പ്രജകളുടെ ശ്രദ്ധയെ പിടിച്ചുനിർത്താൻ എന്നും എന്തെങ്കിലും വേണ്ടിവരുമല്ലോ രാജാക്കൻമാർക്ക്. എല്ലാ അധികാരസ്ഥാപനങ്ങളും ആത്യന്തികമായി യുദ്ധം ചെയ്യുന്നത് സ്വന്തം ജനതയോടുതന്നെയാണ് എന്ന് ഇവിടെആവർത്തിച്ചുറപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. പൗരോഹിത്യത്തിനെതിരെ സ്വന്തം പാളയത്തിൽ നിന്നുതന്നെ പട ഉയരുമ്പോൾ വൃദ്ധനായപുരോഹിതന് അതിനെ മറികടക്കാൻ തന്ത്രപൂർവം സ്വന്തം മകനെത്തന്നെ തടവിലാക്കേണ്ടിവന്നു. വിപ്ലവം അതിന്റെ സന്താനങ്ങളെത്തന്നെ ഇല്ലായ്മചെയ്യുന്നുവെന്ന പഴയസങ്കൽപം മദ്ധ്യപൂർവേഷ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലുൾപ്പെടെ നാം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ജനജീവിതത്തെ വേനൽ കാർന്നുതിന്നുമ്പോൾ പച്ചപ്പു നിറഞ്ഞ പ്രദേശങ്ങളിലേക്ക് പുറപ്പെടുന്ന ദൗത്യസംഘത്തെ നയിക്കാൻ മടിക്കുന്ന ഗണികയെ പണവും ഉപചാരങ്ങൾക്കുമെല്ലാം പുറമേ പൊതുജീവിതത്തിൽ ഒരംഗീകാരം എന്ന പ്രലോഭനം നീട്ടിയാണ് അധികാരം കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നത്. ചിത്രം അവസാനിക്കുമ്പോഴാകട്ടെ ദൗത്യങ്ങൾ വിജയിക്കുന്നു.അധികാരങ്ങൾ ആഘോഷിക്കപ്പെടുന്നു. പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ കുടിലതന്ത്രങ്ങളിൽപ്പെട്ട് വീണ്ടും സ്ത്രീ കണ്ട സ്വപ്നങ്ങൾ ചവിട്ടിയരക്കപ്പെടുന്നു.

അധികാരത്തിനുമീതെ അവൾ ഉയർത്തിയ ക്ഷണികമായ കലാപങ്ങൾക്കും ശാഠ്യങ്ങൾക്കും മീതെ ഉള്ളുപൊള്ളയായ ജനസഞ്ചയം നടത്തുന്ന തേർവാഴ്ചയിൽ ചോരയുടെ ഒരു ചെറിയ പാടുമാത്രമായി അവളുടെ ഓർമ്മകളും ലോകവും മാഞ്ഞുപോകുന്നു. രക്തസഹിത വിപ്ലവങ്ങളുടെ ഓർമ്മകളെ എമ്പാടും തുടച്ചുകളഞ്ഞുകൊണ്ട് പ്രകൃതിയുടെയും ജനതയുടെയും വിലക്ഷണമായ ആനന്ദോത്സവം അരങ്ങേറുന്നു.

◆

കൊടുവാൾ അകലങ്ങൾ

അജയൻ പി.സി

പെരുമാൾ മുരുഗൻ എന്ന എഴുത്തുകാരൻ മരിച്ചിരിക്കുന്നു. ദൈവമല്ലാത്തതിനാൽ അയാൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കാൻ പോകുന്നില്ല. ഒരു സാധാരണ അദ്ധ്യാപകനായതിനാൽ അയാൾ ഇനിമുതൽ പി. മുരുഗൻ മാത്രമായിട്ടായിരിക്കും ജീവിക്കുക. അയാളെ വെറുതെ വിടുക..

ഫേസ് ബുക്കിൽ തമിഴ് എഴുത്തുകാരൻ പെരുമാൾ മുരുഗൻ എഴുതി. ജീവിച്ചിരിക്കെ മരിച്ചതായി സ്വയം പ്രഖ്യാപിച്ച് തന്റെ ജീവൻതന്നെ പേനയുടെ രൂപത്തിൽ താഴെവച്ചു. പരാജയമോ വിജയമോ എന്നതല്ല, എന്തെഴുതണം എന്തുവരയ്ക്കണം എന്തുപാടണം എന്തുചിന്തിക്കണമെന്നൊക്കെ തീരുമാനിക്കാൻ സർഗ്ഗാത്മകസ്വാത്മക സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ കൊല്ലുന്നവർക്ക് ആരുനൽകി? എപ്പോഴും വ്രണപ്പെടുന്നത് മതം മാത്രമാകുന്നതെങ്ങനെ?

പടക്കളത്തിലെ പൂമ്പാറ്റ

-കെ.സജീവ്കുമാർ

യുദ്ധഭൂമിയിൽ
മുളച്ചുനിൽക്കുന്നതെന്താണ്?
ഒരുവന്റെ കൈ
ഒരുവന്റെ കാൽ
ഒരുവന്റെ ശിഥിലമാമുടൽ...
യുദ്ധഭൂമിയിൽ
പൂത്തുനിൽക്കുന്നതെന്താണ്?
ഒരുവളുടെ കണ്ണ്
ഒരുവളുടെ മുല
ഒരുവളുടെ ഹൃദയം.....
യുദ്ധഭൂമിയിൽ
പാറിനിൽക്കുന്നതെന്താണ്?
മരിച്ചകുഞ്ഞുങ്ങൾ തൻ
പൂമ്പാറ്റച്ചിറകുകൾ.....

രാഷ്ട്രീയം വ്രണപ്പെടില്ലേ? വിദ്യാഭ്യാസം വ്രണപ്പെടില്ലേ? സ്വാതന്ത്ര്യവും സർഗ്ഗാത്മകതയും വ്രണപ്പെടില്ലേ? സമത്വസങ്കൽപവും സാമൂഹികപുരോഗതിയും വ്രണപ്പെടില്ലേ? ബഹുസ്വരതയിൽ വായിക്കുന്നവരുടെ സംസ്ക്കാരമുണ്ടെങ്കിൽ ഈ വ്രണപ്പെടലുകൾക്ക് അത് ചികിൽസയും ശുശ്രൂഷയുമാവും.

പൂർവികമായ ഒരാചാരത്തെ ഏകദേശം ഒരുനൂറ്റാണ്ടുപിന്നിലുണ്ടായിരുന്നതായിപ്പറയുന്ന ഒരാചാരത്തെ തന്റെ മാതൊരു ഭാഗൻ (അർദ്ധനാരീശ്വരൻ) എന്ന നോവലിൽ ആഖ്യാനം ചെയ്തതാണ് വ്രണിത ഹൃദയൻമാർക്ക് പൊറുക്കാൻ കഴിയാതെവന്നത്. കുഞ്ഞുങ്ങളില്ലാത്ത ദമ്പതിക്ക് തിരിച്ചങ്കോട് കോവിലിലെ 14-ാം ഉത്സവദിനം അന്യപുരുഷനിൽ നിന്ന് ഗർഭം ധരിക്കാനും സ്വാമി തന്ന പിള്ള (സ്വാമിയുടെ കുട്ടി) എന്ന നിലയിൽ വളർത്താനും അംഗീകാരം കിട്ടിയിരുന്ന ഒരാചാരത്തെ ആവിഷ്ക്കരിച്ചതിനാണ് മുരുഗന് തൂലികയുടെവെളിച്ചം കുത്തിയണക്കേണ്ടിവന്നത്. കാളി-പൊന്നാൾ ദമ്പതിയുടെ അനപത്യദുഃഖത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് കഥ വികസിക്കുന്നത്. ചരിത്ര ബോധമുള്ളവർക്കുമാത്രമല്ല സാധാരണക്കാർക്കും ഇതിൽ എന്തെങ്കിലും കുഴപ്പം തോന്നിയില്ല. മുരുഗൻ കരുതിക്കൂട്ടി പ്രശ്നമുണ്ടാക്കാൻ സൃഷ്ടിച്ചതുമല്ല. *തിരിച്ചങ്കോട് എന്റെ ജൻമനാടാണ്. ഇവിടെയാണ് ഞാൻ ജനിച്ചതും വളർന്നതും. എന്റെ ജൻമനാടിനോട് എനിക്ക് വലിയസ്നേഹവുമാദരവുമുണ്ട്-* എന്നാണ് മുരുഗൻ പറയുന്നത്. 2010ലാണ് കൃതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. പ്രതിഷേധം വന്നപ്പോൾ ജില്ലാഭരണകൂടം ആർ.ഡി.ഒയുടെ നോതൃത്വത്തിൽ ചർച്ചയ്ക്കു വിളിച്ചാണ് പ്രതിലോമ ശക്തികളുടെ തൽപര്യം അടിച്ചേൽപിച്ചതെന്നതാണ് ഏറ്റവും ഗൗരവമുള്ള കാര്യം. മുരുഗന്റെ പ്രതീകാത്മക മരണം, സ്വയം അംഗീകരിക്കാതെ നടത്തേണ്ടിവരുന്ന ആത്മഹത്യ അടിച്ചേൽപിക്കപ്പെടുന്ന സാഹചര്യം നമ്മുടെ രാജ്യത്തും അന്യ രാജ്യത്തുമുള്ള ചിന്തിക്കുന്നവരെ ഞെട്ടിക്കുകയും പ്രതികരിക്കാനും പ്രതിഷേധിക്കാനും പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എഴുത്തും കഴുത്തും തമ്മിലുള്ള അകലം കൊടുവാളുകൊണ്ട് വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ വിട്ടുകൊടുക്കില്ല എന്ന ഐക്യദാർഢ്യം നമുക്കുബലപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ട്. നാനാവിധ കലാവിഷ്ക്കാരങ്ങൾക്കുനേരെയുമുണ്ടാകുന്ന അതിക്രമങ്ങൾക്ക് അറുതിവരുത്താൻ നിർഭയരായ സാംസ്ക്കാരിക പ്രവർത്തകർ ഒരുമിക്കുക. നമ്മുടെ ജനാധിപത്യ മതേതര സർവാധിപത്യ സങ്കൽപം സാക്ഷാത്കരിക്കേണ്ടത് അതിന്റെ പ്രായോഗികതയിലാണ്. അതിനുള്ള അവകാശവും അറിവും ഉത്തരവാദിത്വവും നമുക്കു മറക്കാതെ കാത്തുരക്ഷിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ ഇന്നു മുരുഗൻ നാളെ നാക്കുള്ള ഓരോരുത്തരും.

മരീചിക

എം.എം.സിദ്ദിക്.

മണ്ണ് വരണ്ടുകിടന്നു.വിണ്ടുകിടന്നു. ഉണങ്ങിയ കുറ്റികൾ പച്ച പ്പിനെ സ്മരിച്ചു കിടന്നു.കുറ്റിത്താടിയിൽ പതുക്കെച്ചൊ റിഞ്ഞ് ഞാൻ അതിനുമുകളിലൂടെ നടന്നു. വളരെ വിസ്തൃ തമായ വയലാണ്. കണ്ണിന് കുറച്ചകലെ മരീചികകൾ രൂപ പ്പെട്ടു.

അടുത്തെത്തുമ്പോൾ അകന്നു നിന്നു. ഞാൻ വിയർത്തു. നെറ്റിയിൽ നിന്നും ഊർന്നിറങ്ങി താടിയിലെ ത്തിയ സ്വേദകണം വീണപ്പോൾ മണ്ണിൽനിന്നും ആവി പൊന്തി. മദഗന്ധമുയർന്നു. വസുന്ധര. അവൾ ഉയർന്നു വന്നു. എന്റെ മു
ന്നിൽ അൽപനേരം നിന്നു. തൂവെള്ളവസ്ത്രം. നന്നായി എന്നെ ഉഴിഞ്ഞ് കടന്നു പോയി. മരീചികകളുടെ എണ്ണം പെരുകുകയാണ്.
ഓർമകൾ വേനലായി എന്നെ പൊള്ളിച്ചു കിടന്നു. ഞാൻ പച്ചപ്പുതിരയുകയാണ്. ◆

കുടിക്കാൻ

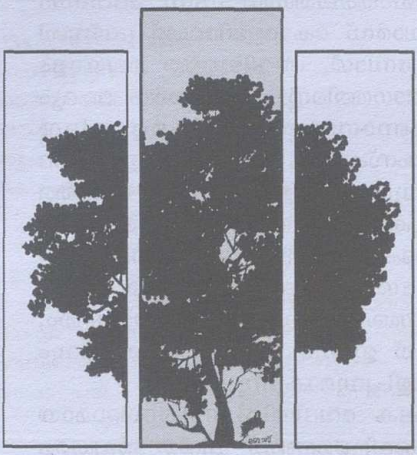
ജസീൽ കുറ്റിക്കകം.

ശൈശവത്തിൽ മുലപ്പാൽ. കൗമാരത്തിൽ പെപ്സി. യൗവന ത്തിൽ വിസ്ക്കി. വാർദ്ധക്യത്തിൽ കണ്ണീർ.

വേനൽ

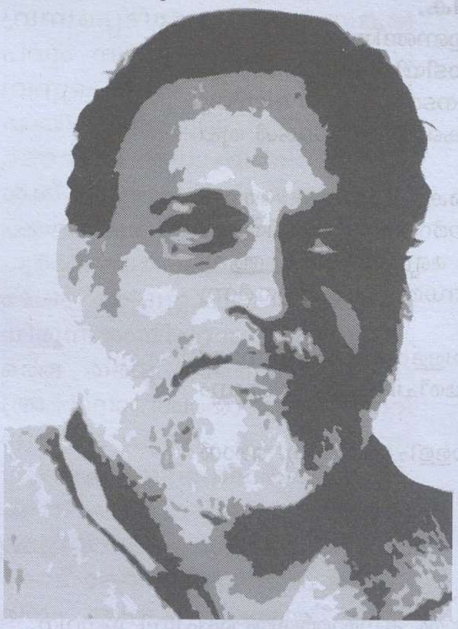
പാലത്തറ കൃഷ്ണകുമാർ.

വേനലറുതിയിൽ
പൂത്തൊരു വാകമരം
തൊടിയിലിടങ്ങൾ
പൊയ്പ്പോയ വഴിയിൽ
കാണാതെ നിന്നാ പൂമരം.
കാടും മണ്ണും കാടത്ത
കച്ചവടക്കണ്ണിലായപ്പോൾ
ഇതാ വേനലെന്നറിയിക്കുവാനോ
പൂമരമായി നീയൊതുങ്ങി.
നിലാവിൽ മയങ്ങുന്നു നിൻ
ശിഖരത്തിൽ കിളികുലം.

തിരശ്ശീലക്കപ്പുറത്തു നിന്ന്

രൂപിമ. എസ്.

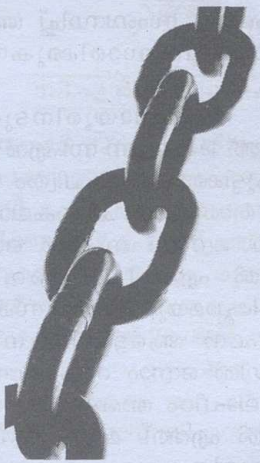

തിരശ്ശീലക്കപ്പുറത്തു നിന്ന്

കേരളത്തിന്റെ ശുദ്ധജല സമ്പന്നത യായ ശാസ്താംകോട്ട തടാകത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നിന്ന് ദേവസ്വം ബോർഡ് കോളേജിലേക്ക് പ്രവേശി ക്കുമ്പോൾ, അവിടുത്തെ മലയാളം വിഭാഗത്തിന്റെ കവാടത്തിൽ ആദ്യം കാണാനാവുന്നത് കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക ഭൂപടത്തിൽ ഈ പ്രദേ ശവും കോളേജും വരച്ച് ചേർത്ത വ്യക്തിത്വത്തെയാണ്. മലയാള നാടക വേദിയുടെ നാഴികക്കല്ല് എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന പ്രൊഫ. ജി.ശങ്കരപ്പിള്ളയുടെ ഛായാചിത്രം; അത് ഇന്നും ഞങ്ങളുടെ വെളിവും വെളിച്ചവുമാകുന്നു.

നാടക വേദിയിൽ സ്വതസിദ്ധമായ ശൈലി മെനഞ്ഞ് പിൻതുടർച്ചകളെ പിൻതള്ളി പുതുചരിത്രം രചിച്ച ജി.ശങ്കരപ്പിള്ള സാറിനെ അനുസ്മരി ക്കുന്ന ചടങ്ങ് വർഷങ്ങളായി കോളേജിലെ മലയാളം വിഭാഗത്തി ന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നടത്തി വരുന്നു. കാലാതിവർത്തിയായി നിലനിൽ ക്കുന്ന ആ വ്യക്തിത്വത്തെ സ്മരിക്കു ന്ന വേദി നാടകചിന്തയിലെ മാറുന്ന വഴികളുടെ അവലോകനം എന്നതിലു പരി ഗുരു-ശിഷ്യ ബന്ധത്തിന്റെ ഉദാത്തസമ്മേളനമായി മാറുക പതി വാണ്. നാടക ചരിത്രത്തിലെ അസാ ധാരണനായ ഒരടയാളമാണ് ജി.ശങ്കര പ്പിള്ള എന്ന പ്രതിഭ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിലാണ് തീയറ്റർ സങ്കല്പ ത്തിന്റെ വിവിധ സാധ്യതകളെ അറിഞ്ഞും പരിശീലിപ്പിച്ചും ആദ്യ ത്തെ നാടകക്കളരി ശാസ്താം കോട്ടയിൽ രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടത്. ഇത്തരം പരീക്ഷണങ്ങളുടെയൊക്കെ അടിസ്ഥാനം, ശങ്കരപ്പിള്ള സാറ് നടത്തിയ *നാടകരൂപീകരണ മെങ്ങനെ?* എന്ന ധൈഷണിക അന്വേഷണമാ യിരുന്നു. ലോക നാടക വേദിയുടെ സജീവതയെ സംബന്ധിച്ച അറിവാ ണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗവേഷണങ്ങളെ മുന്നോട്ട് നയിച്ചത്. അതുപൊരുദാഹ രണമാണ് പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പോളിഷ് നാടകകാരനായ ജേ(ർ)സി ഗ്രോട്ടോവ്സ്കി ചിട്ടപ്പെടുത്തിയ ദരിദ്രനാടക (പുവർ തീയറ്റർ/ തീറ്റർ ഓഫ് പോവർട്ടി) സങ്കല്പങ്ങളുടെ സ്വാധീനം. അഭിനേതാവിന്റെ ആവിഷ് ക്കാര സ്വാതന്ത്ര്യം അപരിമിതമായ സാധ്യത തേടുന്ന ഭൂമിയാണ് നാടകം. ഈ നാടക വേദിയുടെ അടിസ്ഥാന ചിന്ത അതാണ്. ദാലിയുടെ ക്ലാസിക് വരയും കേരളത്തിന്റെ അനുഷ്ഠാന കലയും ഈ സപര്യയിൽ ജി ശങ്കര പ്പിള്ള കൂട്ടിയിണക്കി. അത് പഠനത്തി ന്റെ അതിരുവിട്ട് പ്രായോഗികതയിൽ

കാട്ടിത്തരിക കൂടി ചെയ്തു.
ഇപ്പോഴും കോളേജിലെത്തി മലയാള വിഭാഗത്തിന് മുന്നിലെ വരാന്തയിലൂടെ നടക്കുമ്പോൾ "കുട്ടികൾ പഠിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരാണ്, പഠിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിൽ എതിരുള്ളവരും" എന്ന യാഷാഫ്രാങ്കിന്റെ വാക്കുകളെ ശങ്കരപ്പിള്ള സാറിന്റെ 'നമുക്കൊരു നാടകം കളിക്കാം' എന്ന ലേഖനത്തിൽ വായിച്ച തോർമ്മവരും. അരങ്ങിൽ പുതുവഴിവെട്ടുന്ന നാടകപ്രവർത്തകർക്ക് ജി.ശങ്കരപ്പിള്ള എന്നും ഒരു ദീപശിഖയാണ്. വെളിച്ചം തന്ന് നയിക്കുകയും സർഗാത്മകവീര്യം പകരുകയും ചെയ്യുന്ന ദീപശിഖ.. ■

വേനൽ ചിന്ത

എൻ.രാജൻ നായർ.

വലിയമരങ്ങൾ എന്നും ഭാരമാണ്.
ചെറിയമനുഷ്യന്.
നമുക്കൊരു മതിൽക്കെട്ടിൽ
കോൺക്രീറ്റുകൂട്ടിൽ പുഴുക്കളാകാം.
പുഴ, ഭൂമി, മരം ഒന്നും വേണ്ട
ഫാൻ, ഏസി, ഇനി ഇൻവെർട്ടർ
ലോകം ദുഃഖമാണുണ്ണീ
വീടല്ലോ സുഖപ്രദം.
നമുക്കൊരു സിനിമകാണാം.
ഞാനുമെന്റെ ഫാമിലിയും.
എന്തൊരു വേനൽ
വീടും കാറും മാത്രമല്ല
ഭൂമിതന്നെ ഏസിയാക്കണം. ■

പുസ്തകപരിചയം

വെയിൽ ജലം, കഥകൾ-ഇളവൂർ ശ്രീകുമാർ,
പച്ചമലയാളം പബ്ലിക്കേഷൻ പേജ് 122, വില-80

വെളിച്ചം വന്നുപറഞ്ഞത്- നോവൽ അപ്പു മുട്ടറ
ചിദംബരം ബുക്സ്, കൊല്ലം. പേജ് - 360, വില - 250

പാണന്റെ പാട്ട് -57 കവിതകൾ മൈനാഗപ്പള്ളി ശ്രീരംഗൻ
സെന്റർ ഫോർ സൗത്തിന്ത്യൻ സ്റ്റഡീസ് തിരുവനന്തപുരം. വില - 125

തോറ്റവന്റെ പാഠങ്ങൾ -കവിതകൾ - പ്രദീപ് കുമാർ കല്ലട.
ഗ്രാമം ബുക്സ് കൊല്ലം. പേജ് - 64, വില - 60

നക്ഷത്രങ്ങളോട് പറയാതിരുന്നത് - കവിതകൾ സി. വി. പ്രസന്നകുമാർ
പ്ലാക്കാട് പബ്ലിക് ലൈബ്രറി, വിതരണം ഗ്രന്ഥപ്പുര കൊല്ലം പേജ്- 56, വില- 60

പുഴ മറന്ന മത്സ്യങ്ങൾ - കവിതകൾ ബി.എസ്. രാജീവ്
എൻ.ബി.എസ്. കോട്ടയം, പേജ് - 71, വില - 60

സി.എൻ.കരുണാകരൻ

ബൈജു പുനുക്കൊന്നൂർ.

ഭാരതീയ സംസ്ക്കാരവും പൗരാണിക ചുവർച്ചിത്രശൈലിയും വരകളിൽ സമ്മേളിപ്പിച്ച് ചിത്രകല യുടെ പടവുകൾ കീഴടക്കിയ കേരള ത്തിന്റെ സ്വന്തം ചിത്രകാരൻ എന്ന വിശേഷണം ശ്രീ. സി.എൻ. കരുണാ കരന് മാത്രം അവകാശപ്പെട്ടതാണ്. ആഗോള തലത്തിൽ ഏറ്റവുമധികം ഏകാംഗ പ്രദർശനങ്ങൾ നടത്തിയ ക ലാകാരൻമാരിൽ ഒരാളാണ് സി. എൻ. സ്വദേശത്തും വിദേശത്തുമായി 50 ഏകാംഗ പ്രദർശനങ്ങൾ പെയിന്റിംഗ് എന്നാൽ ആരെയും സംഭ്രമിപ്പിക്കുന്ന താവരുത് എന്നായിരുന്നു സി.എൻന്റെ കാഴ്ചപ്പാട്.തന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിനനു സരിച്ച് വരയ്ക്കണമെന്ന് ആരോടും നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുമില്ല. ഓരോരുത്തർക്കും അവരവരുടെ ശൈലിയുണ്ടാകണ മെന്ന് സി.എൻ. പറയുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട് സന്ദർശിക്കു വാനും എന്റെ ചിത്രങ്ങൾ കാണിക്കു വാനും കഴിഞ്ഞത് എന്റെ കലാജീവിത ത്തിലെ മറക്കാനാവാത്ത സംഭവമാണ്. ചിത്രങ്ങൾ ആവർത്തിച്ചുകാണുകയും എന്റെ ശൈലിയെ പ്രശംസിക്കുകയും ചെയ്തത് ചിത്രങ്ങളോടും കലാപ്രവർ ത്തനങ്ങളോടുമുള്ള സി.എൻ ന്റെ ആത്മാർഥമായ സമീപനമായി ഞാൻ കാണുന്നു.

അദ്ദേഹത്തെ അവസാനമായി കണ്ടത് കേരളത്തിലാദ്യമായി സംഘടി പ്പിച്ച ചിത്രച്ചന്ത എന്ന പരിപാടിയുടെ ഉദ്ഘാടനവേളയിലായിരുന്നു. എറണാ കുളം ദർബാർ ഹാളിൽ നടന്ന ചടങ്ങി ൽ ചിത്രകലയെ സംബന്ധിച്ച് ആധി കാരികമായി സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഗുരുവായൂരിനടുത്ത് ബ്രഹ്മകുളത്ത് 1940 ലാണ് സി.എൻ ന്റെ ജനനം. കുട്ടിക്കാലത്തെ ചിത്രം വര യോടുള്ള താൽപര്യം ചിത്രകലാപഠ നത്തിനായ് മദ്രാസ് സ്കൂൾ ഓഫ് ആർട്ട്സിൽ എത്തിച്ചു. അവിടെ നിന്നും ഡിപ്ലോമയും മദ്രാസ് സ്കൂൾ ഓഫ് ഫൈൻ ആർട്ട്സിൽ നിന്ന് പെയിന്റിംഗിൽ ഒന്നാം റാങ്കും നേടി. 1970 ൽ കലാപീഠം അദ്ധ്യാപകനായി കൊച്ചിയിൽ എത്തി. മൂന്നു തവണ കേരള ലളിതകലാ അക്കാദമി അവാർഡ്, 2009ൽ രവിവർമ്മ പുരസ് കാരം എന്നിങ്ങനെ നിരവധി പുരസ് കാരങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വരകളെ തേടിയെത്തി. കേരള ലളിത കലാ അക്കാദമി ചെയർമാൻ എന്ന നില യിലും അദ്ദേഹം ശോഭിച്ചു. കേരള ത്തിലെ ആദ്യത്തെ സ്വകാര്യ ആർട്ട് ഗാലറി 1973 ൽ ചിത്രകൂടം എന്ന പേരിൽ സ്ഥാപിച്ചു.

അശ്വത്ഥാമാവ്, പുരുഷാർ ത്ഥം, അക്കരെ, ആലീസിന്റെ അന്വേഷ ണങ്ങൾ എന്നീ സിനിമകൾക്ക് കലാസംവിധാനം നിർവ്വഹിച്ചു.

കേരളത്തിൽജനിച്ച് കേരള ത്തിൽ തന്നെ ചിത്രകലാ പ്രവർത്തനം നടത്താൻ ധൈര്യം കാണിച്ചു വിജ യിച്ച ഏകചിത്രകാരനെന്ന് സിഎൻനെ

സി.എൻ. കരുണാകരൻ

വിശേഷിപ്പിച്ചാൽ അത് ഒട്ടും അതിശയോക്തിയാവുകയില്ല. സമകാലികരും ഭാവി കേരളീയ ചിത്രകലാപ്രവർത്തകർക്കും സി എൻ ന്റെ ചിത്രങ്ങൾ പഠിക്കാതെ ഒരിക്കലും മുന്നോട്ടുപോകാൻ കഴിയില്ല. അത്ര പ്രസക്തിയുണ്ട് ആ കലാസൃഷ്ടികൾക്ക്. സംസ്ക്കാരവും പാരമ്പര്യവും മുറുകെപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു തന്നെ ഒരു ജീവിതകാലം വർണ്ണാഭമാക്കാൻ സിഎൻന് കഴിഞ്ഞു.

◆

രണ്ടുകവിത

1.യാത്ര

ധന്യാലയം പ്രമോദ്.

ഏകാന്തത സഹിക്കാനാവാതെ
ഒരുതുള്ളി ജലം കിണറ്റിൽ നിന്നും ചാടി.
ജനലിൽ ആരോ മുട്ടുന്നത് കേട്ട്
ഉഷ്ണവായുവെന്ന് കരുതി
പിരാകിക്കൊണ്ട് തുറന്നു.
വിയർത്തുകുളിച്ച്
ഞാനൽപം ഇരുന്നോട്ടെ
എന്നുചോദിച്ച് പുതിയ
കവിതയ്ക്കുമുകളിൽ ഇരുന്നു.
നിലവിളിച്ച് കൂജയിലേക്കു ചാടി.
വല്ലാതെ പൊള്ളിക്കാണും.
ഉഷ്ണജലപ്രവാഹമായിരുന്നു
എന്റെ കവിതയുടെ വിഷയം.
കൂജയിലെ ചിലന്തി വലയിൽ
പിന്നെ ആന്തൂറിയത്തിൽ ബോധമറ്റ്.
(മരുന്നിന്റെ മണം.)
പ്ലാവിലകൊണ്ട് മെല്ലെ വീശി
കണ്ണുതുറന്നു, എന്നെ കിണറ്റിലേക്ക്
അല്ലെങ്കിൽ പാറയുടെ ഉച്ചിയിലേക്ക്....
എന്നോട് കെഞ്ചിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

◆

2. ആദ്യം

ഹൃദയത്തിന്റെ പഴുപ്പിൽ നിന്നാണ്
കവിത ഉണ്ടാകുന്നതെങ്കിൽ
പ്രണയമാണ് ആദ്യം ജനിച്ചത്.
മനസ്സിന്റെ നൻമയെ അറിയാതിരിക്കലാണ്
പ്രണയ നഷ്ടമെങ്കിൽ
ദൈവമാണ് ആദ്യം ജനിച്ചത്.
പൂവിന്റെ ചുംബനമാണ് മുള്ളെങ്കിൽ
കവിതയാണ് ആദ്യം ജനിച്ചത്.
ദൈവവും കവിയും ഉണരാഞ്ഞപ്പോൾ
മണ്ണിന് മണമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ
യുദ്ധമാണ് ആദ്യം ജനിച്ചത്.

◆

കഥ

ന്യൂ ജനറേഷൻ

വി.ജയപ്രകാശ്

ന്യൂ ജനറേഷനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്കൊരു ചുക്കുമറിയില്ല അറബിക്കഥയുടെ സ്മാരകം മണൽക്കാടായി പണിയുന്ന അച്ഛനെ അവൻ ഡിലീറ്റ് ചെയ്തുകളയുന്നു. പാതിരാവിന്റെ മറവിൽ ലിപ്സ്റ്റിക് പുരട്ടുന്ന അമ്മയെ അവളും.

ഇളം തലനുള്ളി പാൽനുണയുന്ന ഗുരുവിന് അവൻ വാൾ മുനകൊണ്ട് ഹരിശ്രീ കുറിക്കുന്നു. പത്താം ക്ളാസുകാരന്റെ സിക്സ് പ്യാക്കിൽ രതി ചിത്രം വരയ്ക്കുന്ന ഗുരുപത്നിയെ അവളും.

പുകഞ്ഞമരുന്നതിനെക്കാൾ എരിഞ്ഞു തീരുന്നതിന്റെ സുഖം ഐ. എസ്. ആർ. ഒയെക്കാൾ ആകാശത്തെഴുതി വച്ച യെരുശലേം കാരനെയും കാവിക്കാരനെയും ഗുഹാ മനുഷ്യനെയും നിങ്ങൾ മറന്നതല്ല, മറച്ചുവയ്ക്കുന്ന താണ്.

ഡിലിറ്റിന്റെ പര്യായം ചൂലാണെന്ന് അവൻ (അവൾ) ഇന്നലെയല്ല തിരിച്ചറിഞ്ഞത്. വടികുത്തിപ്പാഞ്ഞ പഴയ പിതാമഹന്റെ വേഗത്തിലും വേദത്തിലും അവൻ (അവൾ) അതു പണ്ടേ കണ്ടിരുന്നു. (കേട്ടിരുന്നു) മുളയിലേ ജീവിതത്തിന്റെ നഗ്നത തിരിച്ചറിഞ്ഞവന് ഡേറ്റിങ്ങും തിര മാലകളിലെ ഇണചേർന്നുറക്കവും സദാചാരത്തിന്റെ ഭൂകമ്പമല്ല. കഴുകന്മാർ ചെന്നായ്ക്കൾക്കെറിഞ്ഞു കൊടുത്ത കൂട്ടുകാരിയുടെ ചിതറിയ കഷണങ്ങൾ ചേർത്തുവയ്ക്കുമ്പോൾ നിന്റെ നാടകശാലയ്ക്കു തീപിടിക്കും. ഭൂലോകം ക്യാമറയുടെ മുന്നിൽ തിരിയുമ്പോൾ എന്റെ കണ്ണുകളെ നീ എന്തിനു പേടിക്കണം? (പേടിക്കേണ്ടിവരും) പഞ്ചഭൂതങ്ങളും തീറെഴുതുമ്പോൾ തൊഴു കൈയു മായി ശ്വാസം കിട്ടാതെ പിടയുന്നവളുടെ രോദനം പാട്ടെന്നു കരുതുന്ന നിന്നെ മുത്തപ്പന്റെ ആശ്രിതർ* കടിച്ചു കുടയുന്നൊരു കാലം വരും.

ഷൂവിലും സോക്സിലും തിരുകി പഞ്ചനക്ഷത്ര പള്ളിക്കൂടത്തിന്റെ ശീതളി മയിലേക്കെടുത്തെറിയപ്പെട്ടവന് റിലയൻസ് ഫ്രഷിലെ തക്കാളിയുടെ നിരാർദ്രതയെന്നു കരുതുന്ന നിനക്കുതെറ്റി. മരുഭൂമിയെ വളമാക്കുന്ന മുള്ളിനെക്കുറിച്ച് സ്പെയ്സിൽ പരതണമെന്നില്ല. പൊടിഞ്ഞുതീരുന്ന ചരിത്ര പുസ്തകത്തിന്റെ താളുകൾ വെറുതേ മറിച്ചു നോക്കിയാൽമതി. (തുമ്മാതെ നോക്കണം) കണ്ണും മൊഴിയും അറുത്തുനീക്കുന്നതാണ് ഗ്ലോബൽ മാർക്കറ്റിൽ ആദായമെന്ന് നീ പഠിച്ച പുസ്തത്തിനുനേർക്ക് ഞാൻ ഈ സിഗറ്റ് ലൈറ്റർ തെളിക്കുന്നു. തീപിടിക്കാത്ത പുസ്തകം എന്ന നിന്റെ ചിരി എനിക്കുകാണാം. ഒറ്റുകാരന്റെ വേദപുസ്തം അവനെപ്പോലും രക്ഷിക്കില്ല എന്ന് അരിയാഹാരം കഴിക്കുന്നയാർക്കും അറിയാം.

പിസയും ഷവർമയും ബർഗറും ശീലിച്ചവൻ ചക്കപ്പഴത്തിലേക്കും പച്ചമാങ്ങയിലേക്കും കപ്പപ്പുഴുക്കിലേക്കും മാറുന്നതും മൗസ് പിടിച്ച കൈ ചൂലെടുക്കുന്നതും ശുഭലക്ഷണമാണ്. (നിനക്കല്ലെങ്കിലും)

ശീതീകരണിക്കുപുറത്തുവന്നവൻ കൈത്തോടും കാട്ടരുവിയും സ്വപ്നം കാണുന്നു. പൊള്ളുന്ന കിനാവുള്ളവരെ നിനക്കിനി തെരുവിൽ പഴയ മജീഷ്യന്റെ ദണ്ഡുകൊണ്ടു നേരിടാം.
എങ്കിപ്പിന്നെ....സാറേ സാറേ സാമ്പാറേ.....സാറിന്റെ വീട്ടിൽ കല്യാണി.....

* *പറശ്ശിനിക്കടവിലെ മുത്തപ്പന്റെ പട്ടികൾ* ◆

മഴ

-നെടുമ്പനലാൽ

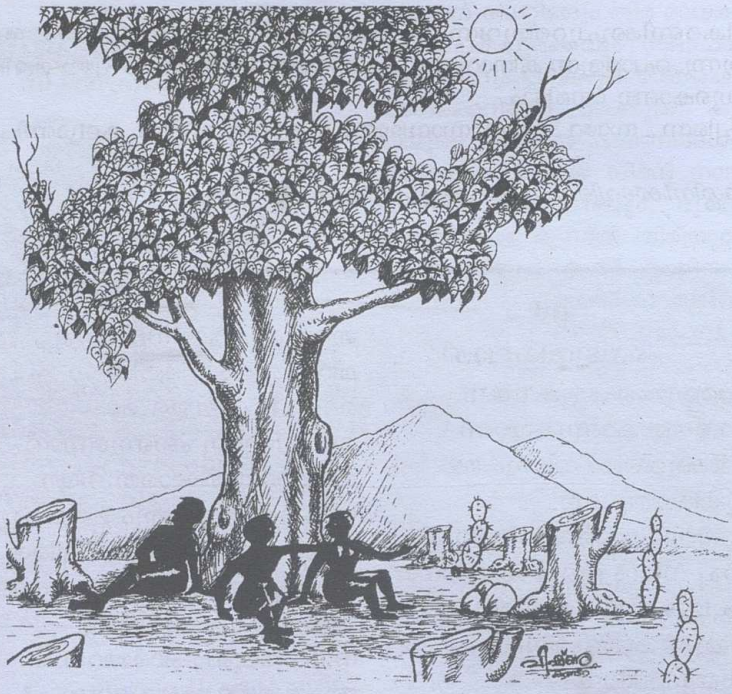
പുറത്തുമഴപെയ്യുകയാണ്
ഞാൻ മഴ കാണുകയാണ്
മേൽക്കൂരയിൽ നിന്നും മഴ
ഒഴുകിയെത്തുന്നു.
ഞാനതിനെ കൈക്കുമ്പിളിൽ
നിറച്ച് നിന്റെ മുഖത്തേക്കെറിയും.
മരച്ചില്ലകളിൽ മഴ തിമിർക്കുന്നു
മലയുടെ മുകളിൽനിന്നും
പ്രളയം പോലെ
മഴയൊഴുകിയെത്തന്നു
മുറ്റം കടലാകുന്നു.
മിന്നൽവെളിച്ചത്തിൽ
വെള്ളിപോലുള്ള മഴ
തനിച്ചിരുന്നു കാണുമ്പോൾ
നിന്നെയോർക്കാതെ വയ്യാ.
ഇപ്പോൾ അകത്തും മഴ പെയ്യുന്നു.
എണ്ണവറ്റിയ മൺചെരാതിന്റെ
വെളിച്ചത്തിൽ സ്വർണ്ണം പോലെ
മഴപെയ്യുമ്പോൾ നിന്റെ
നനഞ്ഞമുഖം ഓർമ്മവരും.
ഞാൻ മഴനനയുകയാണ്
അല്ല, മഴയായ് പെയ്യുകയാണ്.

മുറിവ്

ഇന്ദുലേഖ

ഒരിക്കൽ ഉടഞ്ഞവ
പുറമേ ഒട്ടിച്ചു മനോഹരമാക്കിയാലും
ഉള്ളിൽ തകർന്നുതന്നെയിരിക്കും.
പതിയെപ്പതിയെ പഴുത്ത് ചീർത്ത്
ഉള്ളിലാകെ
നോവും ചലവും നിറച്ച്
മുറിവുകൾ മുന്നേറുമ്പോഴും
പുറമേ
ഒട്ടിച്ചുവച്ച ഭംഗികൾ
ശാന്തമായിരിക്കും.

വര-വിഷ്ണു കുമാർ

തേരേറ്റുപാട്ട്

ഞാൻ പാടും പാട്ടെന്റെ പൊന്നാരപ്പാട്ടേ
എവിടെയിരിക്ക്യാ മനസ്സുള്ള പാട്ടേ
വാഴക്കുരലില് തേരേറ്റുപാട്ടേ
അവിടുന്നും പാറിപ്പറന്നല്ലോ പാട്ട്
കാഞ്ഞിരക്കുരലില് തേരേറ്റുപാട്ടേ
അവിടെയിരിക്കാൻ മനസ്സില്ലാ പാട്ടേ
അവിടുന്നും പാറിപ്പറന്നല്ലോ പാട്ട്
കൈതക്കുരലില് തേരേറ്റുപാട്ടേ
അവിടെയിരിക്കാൻ മനസ്സില്ലാ പാട്ടേ
ഞാൻ പാടും പാട്ടെന്റെ പുന്നാരപ്പാട്ടേ
നാളെയുമെന്റെ നാവിൽ സ്തുതിക്കാ.

പണിയാളുകൾ പണിമാറ്റുമ്പോൾ
പാടുന്ന തേരേറ്റുന്ന പാട്ട്.

അടുത്ത ലക്കം 'മഴ' മെയ്-ആഗസ്റ്റ്

പെസ്സോവയുടെ അശാന്തിയുടെ പുസ്തകത്തിൽ നിന്ന്

വിവ. രവികുമാർ വാസുദേവൻ

ആരാണീ ഞാൻ? ഐന്ദ്രിയാനുഭവങ്ങളുടെ തുറസ്സിൽ പരിത്യക്തനായ, യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ തെരുവുമൂലകളിൽ തണുത്തുവിറയ്ക്കുന്ന, വിഷാദത്തിന്റെ പടവുകളിൽ കിടന്നുറങ്ങാൻ വിധിക്കപ്പെട്ട, ദിവാസ്വപ്നം വച്ചുനീട്ടുന്ന അപ്പക്ഷണങ്ങൾ മാത്രം തിന്നാൻ കിട്ടുന്ന ഒരനാഥബാലൻ. ഇന്നേ വരെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത എന്റെ പിതാവിന്റെ പേര് ദൈവം എന്നാണെന്നു പറഞ്ഞു കേൾക്കുന്നു; എന്നാൽ ആ പേരുമായി എനിക്കൊരു ബന്ധവുമില്ല. ചില രാത്രികളിൽ വല്ലാതെ ഒറ്റപ്പെട്ടുവെന്നു തോന്നുമ്പോൾ കണ്ണീരോടെ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരുവിളിച്ചു കരയും, എനിക്കു സ്നേഹിക്കാവുന്നൊരു രൂപം ഞാൻ മനസ്സിൽ രൂപപ്പെടുത്തും. അപ്പോഴാണെനിക്കു തോന്നുക, എനിക്കദ്ദേഹത്തെ അറിയില്ലയെന്ന്, ഞാൻ സങ്കൽപ്പിക്കുന്ന പോലെയാവില്ല അദ്ദേഹമെന്ന്, എന്റെ ആത്മാവിന്റെ പിതാവായിരിക്കില്ല ഈ രൂപമെന്ന്...

എന്നിതിനൊക്കെ ഒരവസാനമുണ്ടാവാൻ ഞാൻ എന്റെ മനോവേദനയും വലിച്ചിഴച്ചു നടക്കുന്ന ഈ തെരുവുകൾ, എന്റെ കീറത്തുണികളിൽ രാത്രി വിരലോടിക്കുന്നതു മറിഞ്ഞ് തണുത്തു കൂനിപ്പിടിച്ചു ഞാനിരിക്കുന്ന ഈ പടവുകൾ? ഇനിയെന്നെങ്കിലുമൊരുനാൾ ദൈവം വന്ന് എന്നെ വീട്ടിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോവുകയും, എനിക്കു ചൂടും സ്നേഹവും തരികയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ... ചിലപ്പോഴൊക്കെ ഞാൻ ഇതിനെ ക്കുറിച്ചോർത്തുനോക്കാറുണ്ട്; അതി നെക്കുറിച്ചാലോചിക്കാനാവുന്ന തിന്റെ സന്തോഷത്താൽ ഞാൻ കരഞ്ഞു പോകാറുമുണ്ട്. പക്ഷേ തെരുവുകളി ൽ കാറ്റു വീശുകയാണ്, നടപ്പാതകളി ൽ ഇലകൾ പൊഴിഞ്ഞു വീഴുന്നുമുണ്ട്. ഞാൻ മുഖമുയർത്തി നക്ഷത്രങ്ങളെ നോക്കുകയാണ്; അവയിൽ നിന്നുയാ തൊന്നും എന്റെ മനസ്സിലേക്കു കടക്കുന്നില്ല. ശേഷിക്കുന്നത് ഈ ഞാൻ മാത്രം, ഒരു പ്രണയത്തിനും ദത്തുപുത്രനായി വേണ്ടാത്ത, ഒരു സൗഹൃദവും കളിക്കൂട്ടുകാരനായി അംഗീകരിക്കാത്ത ഒരു പാവം അനാഥ ബാലൻ.

ഈ അനാഥത്വത്തിൽ ഞാൻ കുളിർന്നുവിറയ്ക്കുന്നു, എനിക്കിതാകെ മടുത്തിരിക്കുന്നു. പോയി എന്റെ അമ്മയെ കണ്ടുവരൂ, കാറ്റേ. രാത്രിയിൽ ഞാനിന്നേവരെ പോയിട്ടില്ലാത്ത വീട്ടിലേക്കെന്നെ കൊണ്ടു പോകൂ. എന്റെ ആയയെ എനിക്കു മടക്കിത്തരൂ, മഹാമൗനമേ, എന്റെ തൊട്ടിലും എന്നെ പാടിയുറക്കിയിരുന്ന താരാട്ടും.

സ്വയമികഴ്ത്തലാണ് എനിയ്ക്കെഴുത്ത്; എന്നിട്ടും എഴുതാതിരിക്കാൻ എനിക്കാവുന്നില്ല. വെറുപ്പോടെ നിത്യവും സേവിക്കുന്ന ലഹരിമരുന്നാണതെനിയ്ക്ക്; ഞാൻ ദ്വേഷിക്കുന്ന, എന്നാൽ ഞാൻ അടിമയായ കറുപ്പ്. ഒഴിവാക്കാനാവാത്ത വിഷങ്ങളുണ്ട്; ചില വിഷങ്ങൾ അതിസൂക്ഷ്മങ്ങളുമായിരിക്കും: തകർന്നടിഞ്ഞ സ്വപ്നങ്ങളുടെ ശേഷിപ്പുകൾ ക്കിടയിൽ നിന്നു പറിച്ചെടുത്ത വേരുകൾ, നമ്മുടെ മോഹങ്ങളുടെ ശവകുടീരങ്ങൾക്കരികുപറ്റി വളരുന്ന കറുത്ത പോപ്പിപ്പൂവുകൾ, ആത്മാവിന്റെ നരകപ്പുഴകളൊച്ചപ്പെടുന്ന തടങ്ങളിൽ

ചില്ലകളിളക്കുന്ന അശ്ലീല വൃക്ഷങ്ങളുടെ സൂചിയിലകൾ ഇതൊക്കെയിട്ടു വാറ്റിയെടുത്തവ.

അതെ, എഴുതുക എന്നാൽ സ്വയം നഷ്ടപ്പെടുത്തുക എന്നു തന്നെ. പക്ഷേ ആരുണ്ട് സ്വയം നഷ്ടപ്പെടുത്താത്തതായി? എന്തെന്നാൽ നഷ്ടങ്ങളുടെ ആകെത്തുകയാണ് ജീവിതം തന്നെ. പക്ഷേ ഞാൻ സ്വയം നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നത് ഒരാനന്ദവും കാണാതെയാണ് തന്റെ നിഗൂഢ നിയോഗമായ കടലിലേക്കൊഴുകിയെത്തുന്ന പുഴയെപ്പോലെയല്ല, വേലിയിറക്കത്തിൽ കടൽക്കരയിൽ ശേഷിക്കുന്ന ചേറ്റുകുഴികൾ പോലെ: അവയൽ തടഞ്ഞ വെള്ളം കടലിലേക്കു മടങ്ങുന്നില്ല, പൂഴിമണ്ണിൽ അരിച്ചിറങ്ങുകയാണ്. ◆

വര- ഉപമ

അവൾ അങ്ങനെയാണ്

ഓരനല്ലൂർ ബാബു.

നിലാവുള്ള രാത്രിയിൽ
മഴയിഴകളിൽ
നനഞ്ഞിരിക്കും
മുടിയിഴകൾ വകഞ്ഞിരിക്കും
പേൻ കൊറിച്ചിരിക്കും

ചിലപ്പോൾ
അവൾ അങ്ങനെയാണ്.
ആഴിയിൽ
ആഴ്ന്നിരിക്കും
മുല ചൂഴ്ന്നിരിക്കും
കടലെടുത്ത
അരയനെ കാത്തിരിക്കും

ചിലപ്പോൾ
അവൾ നഗ്നയാണ്
കടൽ പോലെ
തുഴ പോലെ
ധ്രുവ നക്ഷത്രം പോലെ...
മഴയായ്
കാറ്റായി
ഇടിമിന്നലായ്
കടപുഴകും മരമായ്
അവൾക്കന്നം വായു
സൂര്യൽ സഹയാത്രികൻ
തീരം
കടലെടുക്കാതെ
കാത്തിരിപ്പ്.

VISMAYAM
MAGIC SHOP
Manufacturer, Dealer and Supplier of All Kinds of Magic, Puzzle, Close Up, Conjuring, Teaching CD,DVD, Feather Goods etc
NATTUVATHUKKAL, KOLLAM-691511- PH:9447430183

വിവരകഥ

സുഖിനോ ഭവന്തു: മതേതരേ ഭവ;

ആർ.തുളസി

ഒരില കൊഴിയുന്ന പോലെ ഒരു വർഷം കൊഴിഞ്ഞു തുടങ്ങിയ ഡിസംബർ അവസാനിക്കുന്നു. ഒരില തളിർക്കുന്ന പോലെ പുതുവർഷത്തിന്റെ ജനുവരിയും വരുന്നു. മണിക്കുട്ടി സന്തോഷത്തോടെയാണ് ഡിസംബറിൽ ഉറങ്ങാൻ കിടന്നത്. ജനുവരി പുലർച്ചേ പുതുവർഷപ്പുലരിയിലേക്ക് ഉണർന്നെണീക്കാൻ.

പാതിരാവടുത്തപ്പോഴാണ് അച്ഛൻ അമ്മയെ പരിഭ്രമത്തോടെ വിളിക്കുന്നത് കേട്ട് മണിക്കുട്ടിയും ഉണർന്നത്. അച്ഛൻ അലറുന്നതിന്റെ കാരണം അപ്പോഴാണ് മണിക്കുട്ടിക്ക് മനസ്സിലായത്. അടച്ചിട്ടിരിക്കുന്ന വീട്ടിനുള്ളിലും കാതടപ്പിക്കുന്ന ശബ്ദഘോഷം.

അച്ഛൻ പ്രാകി 'ദ്രോഹികൾ മനുഷ്യന് ഒരു സ്വസ്ഥതയും തരില്ലല്ലോ? മനുഷ്യരെ കൊന്നിട്ടുവേണോ ഇവറ്റകൾക്ക് മോക്ഷം?'

ത്രേസ്യാമ്മയുടെ പള്ളിയിലെ പെരുന്നാളിന്റെ 21 കോളാമ്പികളും, നബിദിനത്തിന് മുസ്ലീം ജമാഅത്ത് സ്ഥാപിച്ച 12 കോളാമ്പിക ളും 26 ശബ്ദപ്പെട്ടികളും, ഹൈന്ദവ ധർമ്മ സ്ഥാപനാർത്ഥം സ്ഥാപിച്ച 51 കോളാമ്പികളും 18 പെട്ടികളും. ഒന്നിലൂടെ ഉപനിഷദ് ഗീതാസാരവും, മറ്റൊന്നിലൂടെ വചന പ്രഘോഷവും, മൂന്നാതൊന്നിലൂടെ പ്രവാചകന്റെ പ്രകീർത്തനവും കാതടപ്പിക്കും വിധം അന്തരീക്ഷത്തിൽ വെള്ളിടികൾ മുഴക്കുകയാണ്.

ഈ കർണ്ണകഠോര ശബ്ദത്തിനിടയിലൂടെ അച്ഛൻ അമ്മയോട് പറഞ്ഞത് മണിക്കുട്ടി തലയും വാലുമായി കേട്ടു-'ഏടീ ഒന്ന് വേഗം വാ. നമ്മുടെ മതേതരം ചേട്ടന് അസുഖം കൂടുതലാണെന്ന്. നമുക്ക് അവിടെ വരെ ഒന്ന് പോകാം'

അച്ഛനും അമ്മയ്ക്കും ഒപ്പം മണിക്കുട്ടിയും പുള്ളിയുടുപ്പുമിട്ട് പാതിരാവിൽ ഇറങ്ങി. മതേതരൻമാമൻ പാവമാ. മണിക്കുട്ടി ഓർത്തു. ആരെയും ദ്രോഹിക്കാത്ത പാവം. എല്ലാരോടും നല്ലിഷ്ടാ. മണിക്കുട്ടിക്ക് കരിപ്പെട്ടി മിഠായിയും മുല്ലാ കഥകളും കൊടുക്കുന്ന മാമൻ. പാവം സൂക്കേടായിട്ട് കുറച്ചായി. ചൂടും തണുപ്പും ശബ്ദവും ഒന്നും സഹിച്ചൂടാ.'

അങ്ങനെ മണിക്കുട്ടി ഓരോന്ന് ആലോച്ചാലോചിച്ച് മതേതരമാമന്റെ വീടെത്തിയതറിഞ്ഞില്ല. വീട്ടിൽ അയൽക്കാരും ബന്ധുക്കളുമായി കുറച്ചാളുകൾ. അതിൽ മൈതീൻകാക്കയും, അവറാച്ചനും, ശങ്കരൻ കൊച്ചാട്ടനും-മതേതരമാമന്റെ ഉറ്റചങ്ങാതിമാർ. അവർ ഒട്ടോരു ഈർഷ്യതയോടെ പറഞ്ഞു 'ഇവന്റെ ഒക്കെ തലേ ഇടിത്തീയും വീഴില്ലേ. എന്തോരു ശല്യമാ ഇത്. പാതിരാവായിട്ടും ഇവന്മാർ മൽസരിച്ച് ചെവിക്കല്ല് പൊട്ടിക്കുകയല്ലേ. ഇതാ ദൈവം ഇല്ലെന്ന് പറയുന്നത്'

മതേതരമാമന്റെ കൂട്ടുകാരുടെ ദേഷ്യഭള്ള് കേട്ടാണ് മണിക്കുട്ടിം അമ്മയും അച്ഛനും വീട്ടിലേക്ക് കയറിയത്. മാമൻ കിടന്ന മുറിയിലേക്ക് മണിക്കുട്ടി കയറി. മാമന്റെ ദയനീയ മുഖം. ശ്വാസമെടുക്കാൻ പ്രയാസം. വാരിയെല്ലുകളും,നെഞ്ചും വലിഞ്ഞു മുറുകുന്നു. മണിക്കുട്ടി ആ മുഖത്ത് നിന്ന് കണ്ണെടുത്തില്ല.

അപ്പോൾ മണിക്കുട്ടിയുടെ ചെകിട്ടിൽ ഓരേ സമയം മൂന്ന് മതനീതി സാരങ്ങൾ കൂടം തല്ലുന്ന പോലെ ആഞ്ഞടിച്ചു.

'ജമാഅത്ത് പള്ളിയിൽ നിന്ന് ശൈഖുനയുടെ ഖുറാൻ സൂക്തം ചാട്ടുളി പോലെ കുത്തിക്കയറി. 'നിങ്ങൾ നല്ലതിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും നന്മ കൽപിക്കുകയും തിന്മത

ടയുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സമുദായമായി തീരണം. അവർ തന്നെയാണ് വിജയികൾ' -അൽ ഉസ്താദ് ഖുറാനിലെ ആലുഇംറാൻ അധ്യായത്തിലെ നൂറ്റി നാലാം ആയത്ത് ഉദ്ധരിച്ചിട്ട് പറഞ്ഞു പടച്ചോനെ പേടിച്ച് ദീനികൾ ഇങ്ങനെ പെരുമാറണം. തുടർന്ന് അൽ കഹ്ഫ്ലെ അമ്പിത്തിമൂന്നാം സൂറത്താണ് പറയുന്നത്. അന്ന് കുറ്റവാളികൾ നരകം നേരിൽ കാണും. തങ്ങളതിൽ പതിക്കാൻ പോവുകയാണെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കും. അതിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാനൊരു മാർഗ്ഗവും അവർക്ക് കണ്ടെത്താനാവില്ല'

ഖുറാനെ തള്ളിമാറ്റി പള്ളിലച്ചന്റെ വചന പ്രഘോഷണം കാതിലേക്ക് ഇലക്ട്രിക് സൈറൻമുഴക്കി പാഞ്ഞെത്തി.

'സത്യവിശ്വാസികളെ മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം പന്ത്രണ്ടാമധ്യായത്തിലെ ആറാമത്തെയും ഏഴാമത്തെയും വാക്യങ്ങൾ ശ്രവിക്കുക. 'ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു: ദേവാലയത്തെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായ ഒന്നിവിടെയുണ്ട്. 'ബലിയല്ല, കരുണയാണ് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്.' എന്നതിന്റെ അർത്ഥം ഗ്രഹിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ നിങ്ങൾ നിർദ്ദോഷികളെ കുറ്റം വിധിക്കുമായിരുന്നില്ല.' ഞാൻ വിശുദ്ധ ത്രേസ്യാമ്മയുടെ വാക്കുകളിലേക്ക് കൂടി വിശ്വാസികളെ നിങ്ങളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ട് പോകുന്നു. 'മനസ്സ് ഏകാഗ്രമായി ഈശ്വരനിൽമാത്രം മുഴുകുമ്പോൾ ചുണ്ടുകൾ ചലിക്കില്ല. പക്ഷേ ഹൃദയം വിതുമ്പും'-വിശ്വാസികളെ അതാണ് യഥാർത്ഥ പ്രാർത്ഥന, ആരാധന'.

കപ്പുച്ചിലച്ചന്റെ സുവിശേഷത്തെ തള്ളിയിട്ട് ക്ഷേത്രത്തിലെ ഉപനിഷത്ത് ഗീതാസാരങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുന്ന ബ്രഹ്മാനന്ദ ബോധതീർത്ഥ ദിവ്യ പ്രഭാനന്ദയുടെ നീതിസാര പ്രഭാഷണം കോളാമ്പികൾ സൂപ്പർ സോണിക് വിമാനമായി ചെവിയിലേക്ക് വിക്ഷേപിച്ചെത്തി. മണിക്കുട്ടി പെട്ടെന്ന് ചെവി പൊത്തിപ്പിടിച്ചെങ്കിലും ആ ശബ്ദം അഹങ്കാരത്തോടെ പാഞ്ഞ് കയറി.

' ബ്രഹ്മത്തിന് തത് സത് എന്നിങ്ങനെ മൂന്ന് വിധത്തിൽ നാമനിർദ്ദേശങ്ങളുണ്ട്: യജ്ഞം, ദാനം എന്ന് വേണ്ട എല്ലാ കർമ്മങ്ങളുടെയും ഒടുവിൽ ഓം തത് സത് എന്ന് ജപിക്കുക പതിവാണ്. ഈ മന്ത്രം ജപിക്കുമ്പോൾ നമ്മൾ ചെയ്തു തീർത്ത കർമ്മം ശുദ്ധവും പാവനവുമാകുമെന്നാണ് വിശ്വാസം. ഇതിനെ ഏത് രീതിയിലും വ്യാഖ്യാനിച്ച് ഏത് പാപവും ചെയ്ത ശേഷം ഈ മന്ത്രം ജപിച്ചാൽ അത് ശുദ്ധമാകില്ല'. ഭഗവാൻ ഗീതയിൽ ഇത് പറയുമ്പോൾ ഉപനിഷദ് സാരം ഇതാണ്. ലോകാ സമസ്താ സുഖിനോ ഭവന്തു:'

മാമന്റെ മുഖത്ത് മാത്രം കണ്ണുനട്ടിരുന്ന മണിക്കുട്ടി ഒന്ന് ഞെട്ടിയോ. മതേതരമാമന്റെ നവദ്വാരങ്ങളിലൂടെയും കതിനാവെടികൾപോലെ സവ്വമത ദൈവവചനങ്ങൾ ആഞ്ഞാഞ്ഞ് തറച്ചു. ശ്വാസം വിറങ്ങലിച്ചു. രക്തം കട്ടയായി. ഹൃദയം ദയനീയമായി തേങ്ങി. മൈക്ക് സെറ്റുകാരൻ പുഞ്ചിരിച്ചു. മതപ്രഭാഷകർ പ്രതിഫലമായി ലഭിക്കുന്ന പണക്കിഴികളുടെ കനം കിനാവിൽ തൂക്കിനോക്കുന്നേരം ബോധതീർത്ഥ ദിവ്യപ്രഭാനന്ദയുടെ അവസാന വാക്യം സുഖിനോ ഭവന്തു കോളാമ്പിയിലൂടെ അടിച്ചുകയറി എത്തി. അത് മാമന്റെ സപ്ത നാഡികളെയും നിശ്ചലമാക്കി. ശബ്ദശല്യം സഹിക്കവെയ്യാതെ മതേതരമാമന്റെ പ്രാണൻ ദേഹം വിട്ടു പോകുന്ന കാഴ്ച മണിക്കുട്ടി കണ്ടു. ജീവിതത്തിലാദ്യാമായി ഭക്തി പ്രഘോഷണങ്ങളുടെ പീഡനമേറ്റ് ഒരു പച്ചമനുഷ്യൻ മരിക്കുന്നതിന് മണിക്കുട്ടി സാക്ഷിയായി.

മണിക്കുട്ടിയുടെ മനസ്സു മന്ത്രിച്ചു 'ഈ പറഞ്ഞ വചനങ്ങൾ സത്യമെങ്കിൽ കോളാമ്പികൾ തുപ്പുന്ന തീനാദങ്ങൾ കോളാമ്പികൾ വഴി തിരികെ സഞ്ച

രിച്ച് സം സാരിക്കുന്ന മൈക്കുകളിലൂടെ ആത്മാർത്ഥതയില്ലാതെ പണത്തിന് മാത്രമായി വേദമോതുന്ന വരുടെ വായിലൂടെ കയറി അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ പൊട്ടിക്കട്ടെ'.

മതപ്രഭാഷകരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ പൊട്ടിത്തെറിക്കുന്ന കാഴ്ച കണ്ട് മണിക്കുട്ടി കിലുകിലേ ചിരിച്ചു. മരണവീട്ടിലെ ചിരികേട്ട് അമ്മ മണിക്കുട്ടിയുടെ വായ് പൊത്തിപ്പിടിച്ചു. മണിക്കുട്ടി അച്ഛനെ കണ്ണിറുക്കി കാട്ടി. ദൈവം മണിക്കുട്ടിയുടെ കവിളിൽ മുത്തമിട്ടു.

ബ്ലോഗെഴുത്ത്

മൂന്നാം കണ്ണ്

ആർ.സി.ബോസ്

പ്രതികാരം : സുന്ദരിയായ ഭാര്യയുള്ള ഭർത്താവ്, ഭാര്യയെ അയലത്തുകാരൻ നോക്കുമ്പോൾ സ്വന്തം കുഞ്ഞുങ്ങളോട് കാണിക്കുന്നത്.

ഭക്തി : ഏത് വൃത്തികേടും കാണിച്ചിട്ട് ഏത് ദേവലയത്തിലും കയറി മറ്റുള്ളവൻ മുടിഞ്ഞ് പോണേ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കാനുള്ള മറ.

പട്ടികൾ : കേരളാ പോലീസിൽ ജോലിയുള്ള ഒരു ജീവി വർഗം.

ദുർനടപ്പുകാരി : കാലിൽ മുടന്തുള്ള സ്ത്രീ നടക്കുമ്പോൾ ചിലർ അവർ കേൾക്കാതെ പറയുന്നത്.

അച്ഛൻ : ചില പത്ര വാർത്തകള് കണ്ട് ചിലർ ഏറ് കണ്ണിട്ട് നോക്കുന്ന പെൺമക്കളുള്ള ഹതഭാഗ്യർ.

ഭാര്യ : മദ്യപിച്ചെത്തുന്ന ഭർത്താവിന്റെ വായ്നാറ്റം സഹിക്കാൻ വിധി ക്കപ്പെട്ടവൾ.

സുഖം : പത്ത് രൂപയുടെ റീച്ചാർജ് കൂപ്പൺ വാങ്ങി നാല് രൂപ കമ്മീഷൻ കഴിച്ച് ബാക്കി ആറ് രൂപ ലോണെടുത്തത് പിടിക്കുമ്പോൾ ശരാശരി മലയാളി അനുഭവിക്കുന്നത്.

നിലവിളി : ഒന്നാം തീയതി ഇരട്ടി വിലക്ക് ബ്ലാക്കിലെടുത്ത വിലകുറഞ്ഞ മദ്യം താഴെ വീണ് പൊട്ടുമ്പോൾ നടത്തുന്ന്.

മൃഗം : മകളെ ബലാൽസംഗം ചെയ്യുക, ഭാര്യയെ വെട്ടികൊല്ലുക, ഭർത്താവിനെ വഞ്ചിക്കുക ഇത്യാദികൾ ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യൻ, ആട്, പശു തുടങ്ങിയ ജീവികളെ നോക്കി വിളിക്കുന്നത്.

സോപ്പ് : ബ്ലയിടുകാരൻ പിരിവിന് വരുമ്പോൾ ഭർത്താവ് അകത്തിരുന്നുകൊണ്ട് ഭാര്യയെ പുറത്തേക്ക് വിടുമ്പോൾ കൊടുത്തുവിടുന്ന സാധനം.

ദുഷ്ടൻ : വിവാഹം കഴിഞ്ഞ് മൂന്നാം ദിവസം ഭാര്യയെ അമ്മാവിയമ്മക്ക് കൂട്ടാക്കി വിദേശത്ത് പോകുന്നവൻ.

മകൻ : വിവാഹത്തോടെ പെറ്റ തള്ളേടെ ശാപം ഏറ്റുവാങ്ങേണ്ടി വരുന്ന ഭാഗ്യഹീനൻ.

പ്രഷർ,ഷുഗർ : വെറുതെ ഇരിക്കുന്ന കാശുള്ളവൻ, കാശുകൊടുത്ത് പരിശോധിപ്പിച്ച് അളവറിഞ്ഞ് ടെൻഷനടിച്ച് നടക്കുന്ന സാധനം.

കാക്ക : കൊക്ക് കുളിച്ചാൽ കാക്കയാകുമോന്ന് ചോദിക്കാൻ കഴിയാത്ത, കേരള സമൂഹത്തെ നോക്കി പുശ്ചത്തോടെ ഇരിക്കുന്ന ജീവി.

കാവ്യയാത്രികന് സ്നേഹപൂർവം

ഡോ.സി.ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ.

യാത്രയായിരുന്നു സംഘസംസ്കൃതിയുടെ പിൻപാട്ടുകാരനായ വിനയചന്ദ്രനെന്ന കവിയുടെ ഇഷ്ടവിനോദം. ജീവിതമെന്ന യാത്രയ്ക്കുള്ളിൽ കാവ്യാത്മാവുമായി പ്രകൃതിയുടെ ഉള്ളറകളിലേക്ക് ഇറങ്ങുന്ന യാത്രയായിരുന്നു. ചരാചരപ്രകൃതിക്ക് കാവ്യാത്മക രൂപമേകാനാണ് ഡി.വിനയചന്ദ്രൻ തന്റെ സാഹിത്യജീവിതത്തിലൂടെ യത്നിച്ചത്. ജീവിതാനുഭവങ്ങൾക്കൊപ്പം തന്റെ ഗ്രാമസൗഭാഗ്യങ്ങളാണ് കവിക്ക് പാഥേയമായിരുന്നത്. യാത്രാനുഭവങ്ങളും യാത്രാബിംബങ്ങളുമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതയിലേറെയുള്ളതെന്ന് കാണാം. ഒരുയാത്രയിൽ നിന്ന് മറ്റൊരു യാത്രപോലെയാണ് ഓരോ കവിതയുമെന്നുപറയാം. യാത്രപ്പാട്ട്, കാട്, വഴികൾ, കടവ് ഒരു അവിവാഹിതന്റെ സഞ്ചാരക്കുറിപ്പുകൾ, സൗമ്യകാശി എന്നിങ്ങനെ നീളുന്ന കവിതകളിലെല്ലാം ഇത്തരം അനുഭവങ്ങൾ ലഭിക്കും.

യാത്രയുടെ പുസ്തകങ്ങളാണ് വിനയചന്ദ്രന്റെ കവിതകൾ. അതിൽ പുറപ്പാടുകളും പലായനങ്ങളും തീർഥയാത്രകളും അജ്ഞാതവാസങ്ങളുമെല്ലാമുണ്ട്. തന്നിൽ നിന്ന് പുറത്തുകടക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങളാണ് ഈ യാത്രകളെല്ലാം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നത് എന്നിങ്ങനെ ഇ.വി.രാമകൃഷ്ണനെപ്പോലെ വിനയചന്ദ്രനെ പഠിച്ച നിരൂപകർ സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ വിനയചന്ദ്രന് കേവലം പുറത്തുകടക്കാനുള്ള ഉപാധിയല്ല യാത്ര. തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ആത്മസത്തായ ഗ്രാമസൗഭാഗ്യങ്ങളെല്ലാം തെറുത്തുകെട്ടി ഊരുചുറ്റിയ ഈ കവി, എത്തിയ ഇടങ്ങളിലെല്ലാം അവയിൽ ചിലത് മറ്റുള്ളവർക്ക് ഏകുകയും അവരിൽനിന്നും അവരുടെ ആത്മഭാവങ്ങളിൽ നിന്നും പലതും ശേഖരിക്കുകയും ചെയ്തു. സംസ്കാരങ്ങളുടെ ഉള്ളറകൾ തേടിയുള്ള യാത്ര ആത്മസമ്പത്താർജിച്ച് മടങ്ങിവരാൻ വേണ്ടിയുള്ളതായിരുന്നു.

ഫെബ്രുവരി 11ന് വിനയചന്ദ്രന്റെ രണ്ടാം ചരമവാർഷികമായിരുന്നു.

സാന്നിദ്ധ്യം

അനിൽ നീണ്ടകര

പുതിയവീട്
പുതിയഫാൻ
പുതിയഘടികാരം
ഷോക്കേസിൽ വച്ച
പുതുമയാർന്ന ഉല്പന്നങ്ങൾ
എല്ലാത്തിനും മീതെ
പാൽവെളിച്ചമൊഴുക്കുന്ന
ഈ ട്യൂബുലൈറ്റും

എന്നിട്ടും
പെയിന്റുണങ്ങാത്ത
ഈ ഭിത്തിയിൽ
കണ്ണുകളിൽ
പ്രാചീനമായ വിശപ്പുമായി
ഈ കറുത്തപല്ലി
എവിടെ നിന്നുവന്നു?

കഥയല്ല ജീവിതം

കുന്നത്തൂർ ശിവരാജൻ

കടുത്തവേനലിലുരുകി വീണുഞാൻ
കൂടെക്കഴിഞ്ഞവൾ ജ്വലിച്ചുനിൽക്കവേ
അവൾക്കൊരിഷ്ടം എനിക്കൊരിഷ്ടം
ഇരുധ്രുവങ്ങൾക്കിടയിൽ തിങ്ങും ലാവയും
നുരയുമഗ്നിയിൽ പിടഞ്ഞുപൈതങ്ങൾ
നിലയുറയ്ക്കാതകന്നുനീങ്ങുന്നു...
അവർതൻ വിലാപം നേർത്തുപോകുന്നു.
ജയിച്ചുനിൽക്കയാണെന്റെയകത്തളങ്ങളിൽ
മുൾക്കിരീടമെൻശിരസ്സുതന്നിലും...

വിഫലം

അടുതല ജയപ്രകാശ്.

ഇത്രനാളുമെരിഞ്ഞിട്ടു-
മൊട്ടുമിരുട്ടിന്റെ കാട്ടിൽ
കാട്ടുതീപോയിട്ടഗ്നിതൻ
മൊട്ടുപോലുംവിടർത്തുവാ-
നൊട്ടും കഴിയാത്ത ജന്മം
കാത്തുകിടക്കുന്നു മൃത്യു-
വെത്തിയണയ്ക്കുന്ന കാലം
ഭയത്തിന്റെ പൊത്തിൽ നിത്യം.

◆

ഡയാലിസിസ്

ആന്റൻ ജോയി

ഒന്ന്

തൂക്കുമരണം വീണ്ടും
നീട്ടി വച്ചപ്പോൾ
ദിനം തോറും ചിറകടിരുന്ന
പക്ഷി പോലവൻ നിസംഗൻ.!

രണ്ട്

ഇന്നലെകളിൽ നിന്ന്
ഇന്നിലേയ്ക്ക്
ഒരുറക്കത്തിന്റെ അകലം
നാളെയിലേയ്ക്ക്
മരണത്തിന്റെ അടുപ്പം

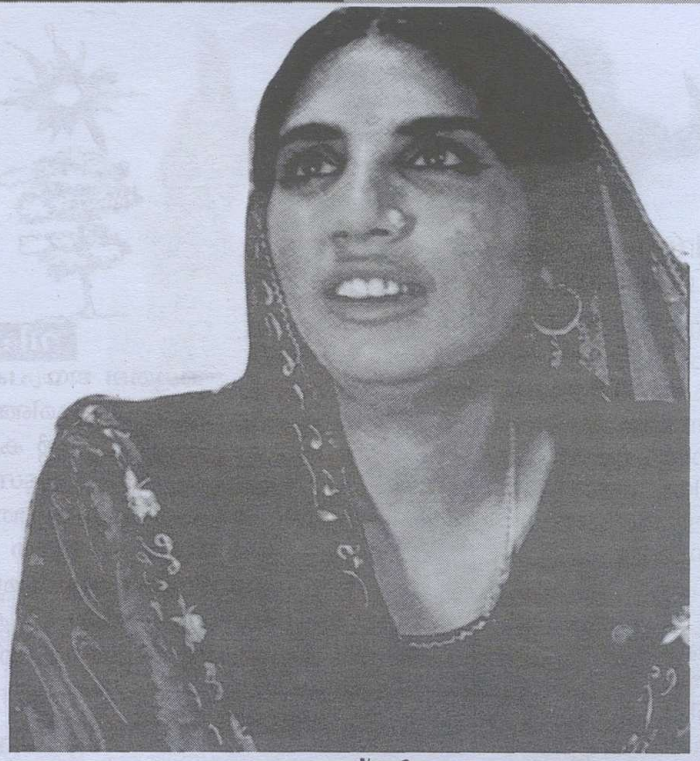
◆

ഹൈക്കു

ശശിധരൻ കുണ്ടറ

ഇരതേടി
ഇണതേടി
ഇണയ്ക്കിരയായി

◆

രേശ്മൻ

അലയുമാത്മാവിന്റെ പാട്ടുകാരി

നിസ്സാർ മുഹമ്മദ്

ഓതുവാനാവില്ലല്ലോ ഭാഷതൻ മുനയെങ്ങാനേശിയാൽ
പിഞ്ചിപ്പോകും സ്നിഗ്ധതേ നിന്നെപ്പറ്റി...

സ്നിഗ്ധമുഗ്ധ സൗന്ദര്യങ്ങൾ വേട്ടയാടിയ കവി കുമാരപിള്ളയുടെ പ്രതിസന്ധി,കഴിഞ്ഞ വേനലിൽ അന്തരിച്ച മഹാഗായിക രേശ്മനെക്കുറിച്ചെഴുതുമ്പോൾ, സത്യം എനിക്കുമുണ്ട് പ്രതിസന്ധി. മുഗ്ധലാവണ്യത്തിന്റെ ഇഴകൾ കൊ ണ്ടെഴുതിയ ഗസലുകളിലെ പ്രണയാതുരരുടെ വേദനകൾ കരളിൽ ഏറ്റുവാങ്ങി രേശ്മൻ പാടുമ്പോൾ, മരുഭൂമികൾ പൂക്കുന്നത് കണ്ണാലെ കണ്ട നമ്മുടെ മിസ്റ്റിക് കഥാകാരൻ ബഷീറിനെ ഓർമ്മ വരും. തീർച്ചയായും രേശ്മൻ പാടുമ്പോൾ മരുഭൂമികൾ പൂക്കുന്നു. അവിടെയിരുന്ന് രേശ്മൻ വീണ്ടും വീണ്ടും പാടുന്നു. മരുഭൂമിയുടെ വാനംപാടി (nightangle of the desert) യെന്ന് ആരാണ് രേശ്മനെ വിളിച്ചത്? ആരായാലും ആ നല്ല ഭാവനയ്ക്ക് എന്റെ സലാം. പാകിസ്ഥാനിലെ പഞ്ചാബ്-സിന്ധ് പ്രവിശ്യയിലാണ് ഏറെനാൾ

ചെലവിട്ടതെങ്കിലും ജന്മം കൊണ്ട് രേശ്മൻ താർമരുഭൂമിയുടെ നാടായ രാജസ്ഥാൻകാരിയാണ്. രാജസ്ഥാനി ജിപ്സി വംശജയായ രേശ്മന്റെ പാട്ടുകളിൽ അലയുന്നവരുടെ വേദന നിറയുന്നത് അതുകൊണ്ടാകാം. രേശ്മന്റെ ശബ്ദം മണലാരണ്യത്തിലെ കാറ്റിനെ ഓർമ്മിപ്പിക്കും. എന്നാലതു പഞ്ചാബിമണ്ണിന്റെ ഗന്ധം പേറുന്നതുമാണ്. നനാക്കിന്റെയും ബുല്ലേഷായുടേയും പഞ്ചാബ്. ഹിന്ദുവിന്റേയും മുസൽമാന്റേയുമിടയിൽ നല്ല പാലം തീർത്ത ജുലേലാലിന്റെ നാടായ സിന്ധിന്റെ ശബ്ദമാണ് രേശ്മന്റേതെന്ന് വായിച്ചതുമോർക്കുന്നു. അന്തിമവിശകലനത്തിൽ രേശ്മന്റെ ശബ്ദം മാനവികത(voice of humanity) യുടേ താണ്. തദ്ദേശീയ നാടോടി മുതൽ പഞ്ചാബി സൂഫികൃതികളും ഭക്തി കൊണ്ടുറയുന്ന കവാലികളും ചലച്ചിത്രങ്ങളിലെ പ്രണയഗാനങ്ങളും വരെ പാടിയിട്ടാണ് രേശ്മൻ പോയത്.

വിഭജനം, മെഹ്ദിഹസനെയെന്നപോലെ രേശ്മനെയും എടുത്തെറിയപ്പെടുകയായിരുന്നു, പാകി സ്ഥാനിലേക്ക്. എന്നിട്ടും മെഹ്ദിഹസനും ഗുലാം അലിയ്ക്കുമൊപ്പം ഈ ആലാപന വിസ്മയത്തിനു കടന്നുചെല്ലാൻ അതിരുകൾ തടസമായില്ല. അതിരുകളേ വിട എന്നാണല്ലോ എല്ലാ നല്ല പാട്ടുകളു ടേയും ഫലശ്രുതി.

അക്സർ ഷബേ തൻഹായിമേൻ...

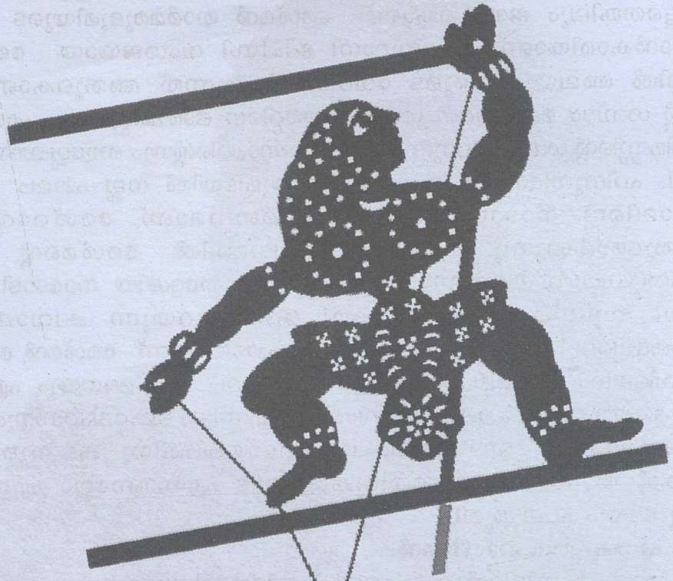
രേശ്മൻ തന്റെ കണ്ണീരിന്റെ ഉപ്പ് ചാലിച്ച് നീട്ടിവിളിക്കുമ്പോൾ നാം നമ്മുടെ സർവസ്വവും അടിയറവയ്ക്കുന്നു. നാദബ്രഹ്മത്തിന്റെ ആ വനകല്ലോ ലിനിയിൽ ഒഴുകിനടക്കുമ്പോൾ അയ്യപ്പപ്പണിക്കരുടെ മഞ്ഞൂട്ടനെയും മഞ്ഞുളയെയും പോലെ അലിഞ്ഞലിഞ്ഞില്ലാതാകാൻ നാം കൊതിക്കും.

രേശ്മൻ മരിച്ച ദിവസം.... ഒരുവരിപോലും വായിക്കാനാകാതെ, ഒരു പാട്ടു പോലും കേൾക്കാതെ രേശ്മന്റെ മുഖവും പാട്ടുകളും ഓർത്തു കൊണ്ടി രുന്നു. സമാനഹൃദയരെ ഫോണിൽവിളിച്ച് രേശ്മൻ പോയതിൽ പരിഭവി ക്കുകയും സങ്കടപ്പെടുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. വിങ്ങുന്ന ഹൃദയഭാ രത്താൽ സങ്കടങ്ങളുടെ ഭാണ്ഡക്കെട്ടുകളഴിക്കാറുള്ള രേശ്മൻ ഇതാ ഇ പ്പോഴും എന്റെ ഇടനെഞ്ചിലിരുന്നു പാടുന്നു...

സ്ത്രൈണശബ്ദത്തിന്റെ മാധുര്യത്തെ രേശ്മൻ ബോധപൂർവമെ ന്നോണം അകറ്റിനിർത്തുന്നു. മിക്ക ഗസൽ ഗായികമാരും അങ്ങനെയാണ്. ഇക്ബാൽ ബാനു, ആബിദാപർവീൻ, മുന്നീ ബീഗം, നയ്യാരാന്നൂർ, ഗസൽ ആലാപനത്തിന്റെ കുലമാതാവായ ബീഗം അക്തർ...

നാസികയിലിത്തിരി എരിവും കുരലിൽ ഒത്തിരി തേനും പുരട്ടി യാണ് രേശ്മൻ പാടുന്നത്. പ്രണയവിവശരുടേയും നഷ്ടപ്രണയികളുടെയും വേദനകൾ രേശ്മൻ പുനർജ്ജനിപ്പിക്കുമ്പോൾ നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നത് അനു ഭൂതിയുടെ മായക്കാഴ്ചകൾ..നഷ്ടപ്പെട്ട ദിനങ്ങ ളുടെ പാട്ടുകാരനെന്ന് ഗുലാം അലിയെ ബാലചന്ദ്രൻ ചുള്ളിക്കാട് വിശേഷി പ്പിച്ചെങ്കിൽ രേശ്മൻ തീർച്ചയാ യും അലയുന്ന ആത്മാക്കളുടെ പാട്ടുകാരി യാണ്.

ഫോൺ-9846218676

യുദ്ധത്തിന്റെ മുഴക്കങ്ങൾ

- ജയിംസ് തോമസ്.

തിരുവനന്തപുരത്തുനടന്ന അന്താരാഷ്ട്ര ചലച്ചിത്രോൽസവത്തിൽ യുദ്ധത്തിന്റെ മുഴക്കം ഉയർന്നുകേട്ട ധാരാളം ചിത്രങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ താനോവിക് ചിത്രമായ ട്രിയേജ് .യുദ്ധക്കെടുതികളുടെ തീഷ്ണമായ ആവിഷ്ക്കാരമാണ്. മാർക്ക് വാൾഷ് എന്ന ഒരു ഫോട്ടോഗ്രാഫർ നടത്തുന്ന യാത്രയാണ് അവതരണത്തിന് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത് യുദ്ധം വാൾഷിനുണ്ടാക്കുന്ന മാനസികസംഘർഷം പ്രധാനമാണ്. കുർദ്ദുകൾക്കെതിരെ സദ്ദാം ഹുസൈൻ നടത്തിയ പ്രചരണങ്ങളുടെയും വംശഹത്യയുടെയും വസ്തുതകൾ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യാൻ എഡിറ്റർ നിയോഗിച്ച വാൾഷ് ആ മണ്ണിൽ കണുന്ന കാഴ്ചകൾ ഹൃദയഭേദകമാണ്.യുദ്ധലേഖകനും നോവലിസ്റ്റുമായ സ്ക്കോട്ട് ആൻഡേഴ്സനെഴുതിയ കൃതിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് താനോവിക്ക് ചിത്രം ചെയ്തത്. പ്രേക്ഷകന് കെടുതികളുടെ നേരനുഭവത്തിലൂടെ ഒരുനീറ്റലായി ഈ ഫിലിം എന്നും കാണും. എന്തെങ്കിലും കാണികളോട് പറയാനുള്ളപ്പോഴാണ് താനോവിക്ക് ചിത്രം ചെയ്യുന്നത്. Only the dead see the end of the war എന്ന വാക്യത്തിൽ സിനിമ തീരുന്നതും അർഥവത്താണ്.

അറംപറ്റിയ എഴുത്തുകൾ

ചെന്താപ്പൂര്

അങ്ങനെ പുതുവർഷാരംഭത്തിൽ ഞാനും ഒരു വാടകക്കാരനായി. ഇങ്ങനെ ഒരു സാഹചര്യം രൂപപ്പെട്ട് വരുമെന്ന് സ്വപ്നേപി വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. ഇതൊക്കെ ജീവിതത്തിലെ ചില അനിവാര്യതകളാകാം. നിസ്സഹായനായ മനുഷ്യന് എല്ലാത്തിന്റേയും ഭാഗമായേ മതിയാവൂ...താത്കാലികമാണ് എന്റെ വീടുമാറ്റമെങ്കിലും എന്റെ അറം പറ്റിയ ധാരാളം എഴുത്തുകളെപ്പറ്റി ഓർമിച്ചു പോയി. ഒറ്റ ജീവിതത്തിലും ഇരട്ടജീവിതത്തിലും നേരിടേണ്ടി വരാവുന്ന പ്രതിസന്ധികളെ മുൻകൂട്ടി കണ്ട് എഴുതിയവ പലതും അറം പറ്റിയതു പോലെയായിട്ടുണ്ട്. കണക്ക് കൂട്ടിയും ലളിതമായി ജീവിച്ചതുകൊണ്ടും കാലിടറി വീണില്ല എന്നൊരാശ്വാസമുണ്ട്.

തന്റെ വിധിയെക്കുറിച്ച് അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരാളിന്റെ വിധിയെക്കുറിച്ച് ദീർഘദർശിയായ ഒരു എഴുത്തുകാരന് ദർശിക്കാനാകുമെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു.ഒരു ഭിഷഗ്വരനെപ്പോലെയാണ് എഴുത്തുകാരൻ. ഒരാൾ ശരീര രോഗത്തിനും മറ്റൊരാൾ മനോരോഗത്തിനും എതിരെ ചികിത്സിക്കുന്നു. ശരീര രോഗത്തിന് സമാനമായി വ്യക്തിയുടെ ജീവിതരോഗത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തിരിച്ചറിവിൽ നിന്ന് ഒരാളുടെ വിധിയെക്കുറിച്ച് എഴുത്തുകാരനും പ്രവചിക്കാനാകുന്നു. പുറമ്പോക്കിൽ ഒരിടം എന്ന എന്റെ കവിതയിൽ ഇങ്ങനെ,

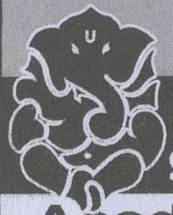
കാലമേ എനിക്ക്
ജീവിതത്തിന്റെ, കവിതയുടെ
പുറമ്പോക്കിൽ
ഒരിടം മതി.
ഒരർത്ഥത്തിൽ ജീവിതത്തിന്റെ പുറമ്പോക്കല്ലേ
വീട് വിട്ടുപോക്കേണ്ടി വരിക എന്ന അവസ്ഥയ്ക്കുള്ളത്.
ബന്ധുവിൽ കുറിച്ചിട്ടതും നേർച്ചിത്രമായി.
ചരട് കെട്ടിനു കൂടുന്നു
പിന്നെ ചാവിന് കണ്ട്
മടക്ക, മെന്തൊരു
ഹൃദയ ശൂന്യതാണ് ബന്ധുത്വം
ഭൂമിപ്പങ്കിൽ എല്ലാത്തിന്റെയും പൂർണതയുണ്ട്.
എല്ലാം കഴിഞ്ഞ് തറവാട്
പടിയിറങ്ങുന്ന
സ്നേഹരാക്ഷസനാമെനിക്കെടുത്തീടുവാൻ
സ്മരണകൾ വിതുമ്പുന്ന
ഒരു മണിച്ചെപ്പും
പുതിയ തീരങ്ങൾ കാണിച്ച
പുസ്തകക്കൂട്ടവും
ഒരു കെട്ട് നോവും
ഒരു കടൽ ദുഃഖവും.

PRINTED MATTER ONLY

സ്വീകർത്താവ്

.....

പത്രാധിപർ
വചസ്
കൂണ്ടറ തപാൽ കൊല്ലം 691501
ഫോൺ-9446590390

വിനായക ബുക്സ്

കെ. ജി. വി യുപി സ്കൂളിന് സമീപം,
ഇളംപള്ളൂർ, കുണ്ടറ. ഫോൺ:9447140218

Academic, General& Competitive Books,
Office & Computer Stationeries
Digital Photostat, Fax & Computer Forms

Indic Digital Archive Foundation

വാച്ചസ്

മാസികം ൪൪

2015 ജനുവരി-ഏപ്രിൽ 33 വേനൽ

ചിത്രവിചാരം

ഈ ലക്കം വചസ്സ്

വാക്ക് കാറ്റിൽ ഇളകിയാടുന്ന തൂവലാകരുത്. ശ്രേഷ്ഠമായ ദർശനത്തെയും ശ്രേഷ്ഠമായ സൗന്ദര്യത്തെയും വിശദീകരിക്കാൻ ഞാൻ എന്റെ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. അതുപോലെ ചിലരുടെ പിടലിക്ക് കുരുക്കിടാനും ഈ വാക്കുകൾ ഞാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു. രണ്ടായാലും എന്റെ വാക്കുകൾ സൗന്ദര്യത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ എത്തണമെന്ന് എനിക്ക് നിർബന്ധമുണ്ട്.

-കെ പി അപ്പൻ

സ്വകാര്യവിതരണം

gpura.org